

ONZE VOGELS

30e JAARGANG NO. 1, JANUARI 1969

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f.9.— per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Ceronstraat 70, Hoboken.

STEEDS IN VOORRAAD: Engelse Postuurkanaries eerste klas Yorkshires, Norwich, Borders, Gloucesters, Frise's, (wit, geel en rood), Lizards, alle soorten Lories, Kakatoes, Papegaaien, eerste klas Hollandse Kleurkanaries, Australische Prachtvinken enz. enz.

WIJ VRAGEN TE KOOP: Kanaries, Parkieten en Australische Prachtvinken. Wij verwachten enige paren witte Valkparkieten en Blauwe Personata's, geïmporteerd uit Amerika.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL
Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon: 08385 - 1 23 67

Bezoekt de GROTE VERKOOPSHOW te Velp

Op 2e Kerstdag in de zaal van café „Spoorzicht”, Ommershofselaan te Velp.

Honderden kleurkanaries, parkieten en exoten.

Geopend van 10 tot 18 uur.

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc. Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes - **Alles gepuntlast 100% service**

“VERAKA”

Marktstraat 17, Telefoon 01690-448
Terheyden N.Br.

Advertentiekopij (dus ook vraag en aanbodkopij) voor het februari-nummer van onze vogels moet uiterlijk **20 december 1968** binnen zijn, daar i.v.m. de Tentoonstelling, het februari-nummer reeds 20 januari zal verschijnen.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) . . . . .

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05780)-18631.

2e Secretaris: J. J. Kroel, Trompstraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 69, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. J. Derkaan, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

W. G. Donk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillesstraat 2, Grave, Telefoon (06860)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Wessels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Eideren.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00-17.30 uur.
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.
Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12.50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 10,- per jaar
Buitenland f 11,- per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor alle advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.
Advertentiekopie en betaling dient uiterlijk de 1e van de maand van verschijning in het bezit te zijn van het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces: Voor leden van de N.B.v.V. en abonnees op „Onze Vogels”, voor advertenties van zuiver particuliere aard als aankoop en verkoop van vogels, koolen, vogelboeken etc. f 2,00 per regel of f 2.50 per advertentie van maximaal 5 regels, mits de tekst duidelijk leesbaar is geschreven of geplakt op een ten name van betrokkene gesteld omslag met de opdruk. Goed voor een kleine advertentie ad f 2.50.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierni opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.
De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.
Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

30e jaargang no. 1, januari 1969
oplage 43.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

Het volgend nummer wordt per post bezorgd op 20 januari 1969

INHOUDSOPGAVE

pag.

De (oranje) bruine kanarie	5
Hij hangt weer „biddend” boven het veld	6
Kent u de burung geredja?	7
De witte valparkiet	8
Lezers schrijven	9/10
Kleurkanarievererving (11)	12
Uitzonderlijk vogellogement	14
Vragen over de roodoorbuulbuul	15
De witte kwikstaart	16
De baardmannetjes van het Naardermeer	18
De witkopnon	20
Onkruidzaden, knoopkruid	21
Nogmaals . . . de notenkraker	22
Een praatje rond de kwekerij	23
Bijzondere verschijningen in de voliëre, roodstaartjes en vliegenvangers	26
Een ogenblikje	28
De geelbuikgors	30
Tragopanen	32
Het fenomeen-ino-	36
Kent u de mal-sutikka?	36
De paradijsparkiet	37
Aanpassing aan de tijd	38

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 280640*.

Wessel

De

De (oranje) bruine kanarie

Foto: P. Ramaekers

Ondanks het feit, dat de bruine kanarie niet ieders hart gestolen schijnt te hebben, worden toch op vele wedstrijden deze vogels voorgebracht en menig kweker van deze vogels heeft daarmee lauweren geoogst.

Nevenstaande foto laat zo een bruine vogel zien, zij het dat deze als oranje-bruine betiteld moet worden, dit vanwege zijn oranje bijtint.

Juist deze uitgesproken oranje-bruine komt in minderheid op de keuringstafels. In meerdere mate de zilver-en goudbruine en niet te vergeten de oranje-rode (of is het rood)bruinen.

Een bruine vogel mag dan weinig kleurcontrast vertonen, het kweken en het behalen van prijzen hiermede zal toch zeker evenveel voldoening schenken dan met welke andere kleurslag kanarie ook.

Weten wij deze vogels naast hun hoofdkleur(bruin) ook nog één der bijtinten als goud-of zilver of oranje tot rood-oranje mee te geven, dan verkrijgen we pracht exemplaren, die ook vele mogelijkheden in zich hebben voor een verdere kweek.

Ik wil mij bij deze vogel in hoofdzaak bezig houden met de hoofdkleur, het bruin, immers daar staat of valt deze vogel mee op de wedstrijden.

Naast de overige factoren, waarop een vogel(kanarie) in het algemeen gewaardeerd wordt dient als eerste eis, dat de hoofdkleur(bruin) goed tot uitmuntend moet zijn. Dit wil dus zeggen dat het "bruin" diep bruin moet zijn. Ook in deze kleur zijn vele

schakeringen. Voor de bruine kanarie geldt, dat hij gauw te "licht", doch praktisch nimmer te "diep bruin" kan zijn. Zij, die zich met de bruinkweek willen bezig houden zullen zich er dan ook op moeten toeleggen het bruin zo diep mogelijk te ontwikkelen.

Op geen enkele wijze en door welke factor ook, mag hieraan afbreuk worden gedaan. Als afbrekende, remmende of tegenwerkende factoren zou ik hier willen noemen: a. te lichtbruine vogels; b. vogels met een te zwakke ontwikkelingsfactor; c. doorkruisen met vogels welke de ontwikkelingsfactor missen, zoals agaat en isabel.

Alleen die vogels gebruiken welke goed diepbruin pigment laten zien. Nog te vaak worden vogels gebruikt in deze kweek, die te licht zijn en naar later blijkt in wezen dikwijls niet anders blijken te zijn dan te donkere isabellen, dus de zo noodzakelijke ontwikkelingsfactor in het geheel niet bezitten. Paren b.v. groene man, bruin verervend x a. bruine of b. groene pop. De hieruit voortgekomen bruine mannen of poppen dienen streng geselecteerd te worden op hun hoofdkleur. Alleen de donkerste(-voor bruin) exemplaren voor verdere kweek gebruiken en zo deze zich niet laten zien met een dergelijk koppel het streven naar verkrijging van goede bruine beeindigen.

Noodzakelijk is het voorts, dat de kweker zich een voorstelling kan vormen, of zich deze eigen dient te

maken, wat nu vereist wordt om in aanmerking te komen voor een prijs met een bruine kanarie. Bezoeken van tentoonstellingen en het bekijken van deze vogels zal hem het nodige inzicht dienen te verschaffen. Dan zal hij ook het verschil leren kennen tussen de donkere isabellen en de lichte bruinen, welke beiden niet voor een prijs in aanmerking zullen komen en evenmin geschikt zijn voor bovenomschreven kweek.

Speciaal het rugdek van de bruine kanarie is doorslaggevend. Deze moet, zoals reeds gezegd, diep bruin zijn. Het moet de kleur van een koffieboon vrij dicht benaderen of wel gelijkenis vertonen.

Enige schakering in kleur zal ook in de rug wel zichtbaar blijven, ook al zou, theoretisch gesproken, elke streping weg moeten zijn, vanwege het feit dat deze vogel maar één kleur bezit n.l. het bruin. De structuur van de veren en de verdeling daarin van het pigment laat de mogelijkheid open tot het laten zien van enige, zij het vage, streping. Is er van een duidelijk zichtbare streping sprake dan kan wel met zekerheid gezegd worden, dat deze vogel nog op lange na niet is, voor wat betreft zijn hoofdkleur, wat het had moeten zijn.

Zoals bij elke gepigmenteerde kanarie, geldt dit ook voor de bruine, dat het bruin ook zichtbaar moet zijn in de flanken en dat daar van streping sprake mag en kan zijn. (Uiteraard bij een agaatagaatstreping en bij een isabel-isabelstreping in de flanken).

In de borst en onderlichaam mag geen streping van bruin zichtbaar zijn. Snavel, pootjes en nageltjes moeten éénkleurig middelmatig bruin zijn. Te lichtbruine vogels hebben meestal ook te lichte snavel, pootjes en nageltjes (gebrek aan bruinpigment). Ten aanzien van de oranje bijtint geldt dat deze regelmatig aanwezig moet zijn zonder vlekkerigheid en zonder dat deze, vooral in de rug, het bruin te veel beïnvloed.

Opgemerkt dient nog te worden, dat voor goed bruin als wedstrijdvoegel alleen in aanmerking komen de zuiver intensief vogels. Zelfs bij geringe aanwezigheid van de schimmelfactor gaat het mooie bruin-effect min of meer verloren als gevolg van het niet bezitten van voldoende kleurstof (bruinpigment) tot in de uiteinden der veren.

Het zal een ieder duidelijk zijn, dat het kweken van goede bruinen en het dientengevolge meedingen naar de hoogste eer op de wedstrijden geen eenvoudige zaak is, maar juist het streven naar deze hoogste eer en het behalen daarin van een prijs loont de moeite en zoals bij zovele dingen geldt ook hier "de aanhouder wint".

Voor de kwekers welke het zoeken in de oranje-tot roodbruinkweek nog het volgende. Men is zo gauw geneigd het oranje-rood tot rood zo diep mogelijk in deze vogels aanwezig te doen zijn, want immers dan pas zijn het mooie vogels. Vergeet echter niet, dat een keurmeester welke deze vogels ter waardering op tafel krijgt in de eerste plaats een bruine kanarie wil zien en dat bruin zeker in het rugdek met een scheel oog moet kunnen waarnemen en mag

dit bruin niet overheerst of weggedrukt worden door de bijtint zoals oranje-tot oranjerood of in veler ogen mogelijk als rood.

EN vergeet vooral niet, en dat geldt voor alle vogels, dat een kanarievogel nog altijd op 6 punten geëvalueerd wordt.

J. A. Verwey

HIJ HANGT WEER „BIDDEND” BOVEN HET VELD

De politie bezorgde mij een gewonde Torenvalk (*Falco tinnunculus*). Na enkele weken aan de vogel gedokterd te hebben, rukte hij zich in een onbewaakt ogenblik los en stormde de zitkamer binnen, waar hij een opgezette Dodaars of Stompkontje molesteerde.

Voordat ik tussen beide kon komen had de valk zijn „prooi” al een kopje kleiner gemaakt.

Hij klemde zich vast aan het zithout en keek mij zo uitdagend aan, dat ik uit zijn houding meende te kunnen afleiden: „Jij gunt mij ook niks!” Inmiddels hangt de volkomen herstelde valk weer biddend aan de wind boven de landen.

M. de Jong

Wanneer iemand uit Nederland voor het eerst in Indonesië voet aan wal zet en daar een 'burung geredja' over de straten ziet hippen, zal ongetwijfeld zijn eerste gedachte zijn: aha! huismussen hebben ze hier ook! Mis evenwel! Hoe vreemd het ook lijkt, men heeft in Indonesië geen huismussen! Of druk ik mij wellicht ietwat te sterk uit? In J. Hendrik van Balen's boek 'De Dierenwereld van Insulinde' vind ik namelijk het volgende: "De huismus, onze oude bekende die te Singapore in zwermen voorkomt, zegt dr. Hagen, is ook in Deli ingeburgerd en wel door een vroegere eigenaar van het Deli-hotel te Medan. In de omstreken van de stad is hij reeds zeer talrijk."

Ik vraag me echter af of ook hier geen ringmussen zijn bedoeld, te meer daar in de befaamde 'Atlas van de Europese Vogels' van prof. dr. K. H. Voous het gehele schiereiland Malakka - de huidige Maleise Federatie - de kaart van de huismus ongekend is gebleven, hetgeen inhoudt, dat de betrokken vogelsoort daar *niet* voorkomt. Zou het echter wel het geval zijn geweest, dan was Sumatra thans waarschijnlijk 'vergeven' van die 'straatjongens', als men weet hoe snel diertjes zich uit kunnen breiden. Neem als voorbeeld Noord-Amerika. In 1850 en 1852 werden door Nicolas Pike vanuit Groot-Brittannië een aantal huismussen geïmporteerd; momenteel is in The States vrijwel geen plekje meer of het is bezet door genoemde immigrantjes! Maar terzake: wij zouden het immers hebben over de 'burung geredja', de ringmus, en wel voornamelijk praten over de vraag hoe hij op Java terecht is gekomen. De meningen hierover lopen nogal uiteen, maar voor ik hierover verder uitweid wil ik graag iets vertellen over de gewoonten van vriend ringmus in Nederland. In steden en dorpen ziet men deze bruinrokjes betrekkelijk weinig; zij zijn namelijk veel minder gebonden aan menselijke woningen dan de huismussen. Hoewel ze soms nestelen onder dakpannen, vindt men de toekom-

Kent u de burung geredja?

stige kinderkamers toch veel vaker in holle bomen, gaten in muren, duivetillen, de onderbouw van nesten van grote vogels en dergelijke. Men kan de ringmus dan ook beter beschouwen als een 'platte-landsvogel' als u begrijpt wat ik bedoel.

Nu gaan we eens kijken hoe de burung geredja in Indonesië leeft. Hoe vreemd het ook mag lijken, de ringmus heeft zijn Europese gewoonten volkomen laten varen en die van zijn volle neef, de huismus, overgenomen. In vrijwel alle steden en kampongs op Java komt men ze tegen; dit geldt echter weer niet voor dorpen die min of meer geïsoleerd liggen. Men kan dan ook rustig stellen, dat de ringmussen als cultuurvogels de ontsluiting van terreinen door wegen enz. op de voet volgen, iets wat in Nederland - en ook in het overige deel van Europa - de huismussen plegen te doen. Ik zal U een voorbeeld geven: toen de eerste agrariërs zich vestigden in de Noordoostpolder was er vrijwel geen huismus te zien. Maar zodra er wegen kwamen en huizen en boerderijen werden gebouwd, gaven ook prompt de huismussen acte de présence. Zo gaat het ook ongeveer met de ringmussen op Java. Vreemd genoeg bouwen ze daar hun nesten niet in holle bomen, zoals hun Europese naamgenoot, maar het liefst in de onmiddellijke omgeving van de huizen of er in: onder dakpannen, in muurnissen, opgerolde krees en ga zo maar door. Hun naam 'burung geredja' danken ze, naar verluidt, aan het feit „dat zij alleen te vinden waren in plaatsen waar zoveel Europeanen woonden, dat er kerken werden gebouwd." Daarom denk ik dat Schlegel wel abuis zal zijn met zijn bewering dat de ringmus in de zeventiende eeuw naar Batavia werd overgebracht vanuit Europa en zich thans heeft uitgebreid tot de huidige populatie. Het lijkt immers hoogst onwaarschijnlijk dat een vogel zijn leefwijze zo grondig kan wijzigen en plotseling alle allures overneemt van een familielid, in casu de huismus! Heel wat waarschijnlijker dan ook is de invoer door zee-lieden vanuit Indië, Birma, Thailand, China of Japan, waar deze vogels wel de 'huismussengewoonten' hebben. Maar daar kan men dan ook spreken van een soort evolutie welke heeft plaats gevonden door de loop der eeuwen wellicht.

Ik hoop met dit artikeltje uit de doeken te hebben gedaan, dat de burung geredja niet een huis- maar wel een ringmus is. Waarvan acte!

De witte valkparkiet

W. J. H. Verstraeten

Van alle parkieten is de Valkparkiet wel een der aantrekkelijkste om mee te beginnen, want hij is aardig van kleur, sierlijk van vorm, prettig van geluid, verdraagzaam en gemakkelijk teelbaar. Naast al deze eigenschappen kan ik nog de volgende opsommen: ze worden spoedig tam, leren eenvoudige melodieën nalfluiten en zelfs woorden nazeggen. Dit laatste natuurlijk alleen wanneer ze apart gehouden worden, dus in een kamer waar ze de andere parkieten niet kunnen horen.

Bovenstaande staat vermeld in „Tropische Voliërvogels van A. Rutgers”.

Hierbij kan ik mij volledig aansluiten. Het zijn inderdaad mooie levendige en prettige vogels. Als men er veel heeft kunnen ze echter ook hinderlijk schreeuwen. Maar dit is dan ook het enige nadeel.

Ze zijn ook zeer intelligent en mak. Ik heb een valkparkietman die een mooie melodie fluit en verschillende woorden duidelijk spreekt. Dit is tot nu toe de enige valkparkiet die ik heb horen praten. Jaren geleden had ik reeds valkparkieten, die door plaatsgebrek het veld voor de duurdere soorten hebben moeten ruimen. Ik heb dit altijd erg jammer gevonden. In het voorjaar van 1967 zag ik in België de eerste zeer mooie witte valken. Ze waren zo mooi dat ik alles in het werk stelde om ook een paartje te verkrijgen, hetgeen mij na veel moeite gelukte. Het jaar daarvoor had ik reeds witte valkparkieten bij een vogelimporteur in Duitsland gezien. Deze vogels waren beslist niet mooi. Ze waren grijs-grijs inplaats van sneeuw wit. De vogels uit België daartegen waren wit met een citroen gele glans. Ze waren net door de rui en in topconditie, dus fantastische dieren.

De witte valken zijn bijna net zulke goede kwekers als hun soortgenoten. Jammer genoeg bleken de eerste ingevoerde witte valkparkieten bijna alle vrouwtjes te zijn. Ik was een van de zeer weinigen die het geluk had inderdaad een paartje te hebben gekregen. Jonge vogels zijn zeer, zeer moeilijk te kennen. De meest ervaren kwekers kunnen het verschil in geslacht nog nauwelijks onderscheiden. Soms blijkt de mooiste vogel met de grootste keelvlak een pop te zijn. Dus daaraan kan men het beslist niet zien.

Deze zomer kwam ik bij een van de grootste kwekers van Europa, welke een zeer kostbare collectie Australische parkieten bezit, die mij vol trots 12 bevruchte eitjes liet zien.

De eitjes zagen er inderdaad uit alsof ze bevrucht waren, dus melk wit. Ik kon er echter geen vrucht in ontdekken. Deze kweker wilde mij eerst niet geloven. Tenslotte mocht ik drie witte valken uit de voliëre vangen, die bij controle poppen bleken te zijn.

De vierde vogel zat te broeden; dus deze was waarschijnlijk ook een pop. Deze liefhebber bleef echter beweren dat al de eitjes bevrucht waren. Toen de broedtijd voorbij was heeft hij toch maar gauw vier witte valkmannen uit Amerika laten komen. Toen ik twee maanden later bij hem kwam had hij reeds negen witte jongen valken en tien bevruchte eitjes.

Enkele dagen nadat hij de nieuwe mannen bij de poppen had gezet was de paring reeds tot stand gekomen en een week later hadden al twee poppen gelegd.

Foto: Horst Müller

De witte valkparkieten komen deze keer niet uit Japan of Australië, doch uit Amerika. Er zijn ook bonte valkparkieten met meerdere witte veren. Als men de eigenaars hiervan wil geloven dan zouden er ook geheel witte jongen uit geboren kunnen worden, doch ik betwijfel dit, alhoewel de mogelijkheid niet is uitgesloten. Deze bonte vogels zouden ook uit Amerika zijn geïmporteerd. De bonte valkparkieten hebben zwarte ogen, terwijl mijn witte rode ogen hebben.

vervolg pag. 9

GOUDTANGARA'S

Naar aanleiding van het artikel „Exotische Kleurwonderen: Tangara's" van R. R. P. van der Mark, in het oktobernummer van „Onze Vogels", wil ik graag enkele bemerkingsen maken over goudtangara's.

De kleurenafbeelding bij het artikel toont een roodborstgoudtangara (*tangara arthus equatorialis*). Bij de gewone goudtangara (*tangara arthus goodsoni*), hebben de keel-, borst- en buikveertjes dezelfde intens-warme goudkleur als de keelveertjes van de roodborstgoudtangara, en zijn ook de zwarte oorvlekken kleiner en meer afgerond. Verder is de gewone goudtangara gekleurd als de roodborstgoudtangara.

Sedert januari '68 behoren drie goudtangara's tot mijn verzameling kleine tangara's. De ganse zomer hebben ze doorgebracht in een grote, zonnige, met tropische planten versierde vogelkamer, waarvan het raam afgeschermd is met vogelgaas, zodat het altijd open kan blijven.

Als voedsel krijgen ze: appels, peren, sinaasappelen, bananen, druiven, kersen, vlier- en lijsterbesen, allerlei insecten, universeelvoer, verse of gedroogde mierenieren, pas vervelde meelwormen, gekookte aardappelen en rijst, geweekt oud brood, groenvoer, honing en nektarwater, eierdooier, melk, e.d., wat ze in goede konditie houdt. Vooral op levende vliegmaden en spinnen, en nektarwater zijn ze verlekkerd.

Goudtangara's brengen volgens mijn ervaringen enkel een zacht „tangara-achtig" gepiep voort, wanneer ze gestoord worden aan de voedertafel door andere tangara's. Verder zijn het zeer zwijgzame vogels, die enkel door hun contrastrijke zwart-goud kleurentekening opvallen.

Goudtangara's moeten goed geaklimatiseerd worden. Ook volgens mijn ervaringen blijven het echter kouwelijke vogels, die slechts bij warm weder actief en levendig zijn. Bij koud en vochtig weder, gaan ze vlug bolzitten, en worden het stille, inaktieve vogels. Volgende zomer hoop ik niettemin, al mijn tangara's in een buitenvolière met aangebouwde verwarmbare binnenvolière onder te brengen.

Vooral pas ingevoerde goudtangara's blijken zeer vatbaar te zijn voor aspergillosis (zoals de meeste tangara-soorten trouwens): waarschijnlijk zijn het alleen die exemplaren, die erg verzwakt zijn tengevolge van de moeilijke voedseloverschakeling en de aklimatisatie, en die daardoor veel vatbaarder geworden zijn voor allerlei ziekten, die aangetast worden.

Met de heer van der Mark, ben ik het wel eens, dat goudtangara's in vele opzichten probleemvogels zijn, die zeker deskundig moeten geaklimatiseerd en verzorgd worden.

Mag ik U verder feliciteren met de prettige opmaak en inhoud van uw tijdschrift, dat me maandelijks veel leesgenot verschaft. Hopelijk komen nog meer artikels over tangara's aan bod. Het is een heerlijk mooie vogelsoort, die bij de doorwinterde vogelliefhebber te weinig aangetroffen wordt.

Hartelijke lezersgroeten uit België.

Hoogachtend, J. Ingels

DE WITTE VALKPARKIET

vervolg van pag. 8

De kleurenfoto van deze witte valkparkieten valt mij wat tegen, want in werkelijkheid kunnen deze vogels veel en veel mooier zijn. Vooral die vogels die citroen geel zijn inplaats van sneeuw wit. Voor zover ik heb kunnen nagaan zijn dit echter allen poppen, ook bij mij. Ik heb een pop die aan de voorzijde citroen geel is. Ze heeft ook een citroen gele kuif en de rugveren zijn met een gele waas bedekt. Deze vogels zijn beslist de mooiste. Ik ben benieuwd of men in de toekomst geheel gele valkparkieten zal kunnen kweken.

Jammer dat de prijs nog erg hoog is, maar omdat ze vrij gemakkelijk jongen grootbrengen, zullen ze over enkele jaren wel bij de meeste liefhebbers te bewonderen zijn.

In „Onze Vogels” van oktober 1968 werd op pagina 450 een reactie opgenomen van de heer J. Boonakker naar aanleiding van een artikel van de heer Th. Kollen over zijn ervaringen met „Biomix”.

Deze reactie en het naschrift van de redactie heeft ons zeer veel brieven opgeleverd. Dit aantal is dermate groot, dat wij slechts enkele van deze reacties kunnen opnemen en dan nog sterk bekort.

„Uw blad heeft voor duizenden liefhebbers een voorlichtende taak. De wijze waarop de redactie deze taak meent te moeten vervullen wordt bedacht en in praktijk gebracht door de redactie. Eén van deze manieren zou kunnen zijn het wijzen op proeven met preparaten.

Reacties op verschenen artikelen, dienen óf verduidelijkend óf corrigerend te zijn. Ik wil geenszins pleiten voor allerlei preparaten en ben op geen enkele wijze van plan hiervoor reclame te maken, hoewel ik onderzoek hiernaar en hiermee toejuich. De konklusie van de redactie, om artikelen als dat van de heer Kollen, niet meer op te nemen, acht ik aanvechtbaar. Niet een voederfabriek, maar de redactie maakt uit welke artikelen verschijnen. Om een zuivere keuze te doen zou U een enquête moeten houden onder **alle** lezers.

Met klem verzoek ik U dan ook, door te blijven gaan met het plaatsen van artikelen van proeven, hoe gebrekig en aanvechtbaar ook.”

J. L. M. M. Ketelaars

„Naar aanleiding van de noot van de redactie onder het ingezonden stukje van de heer Boonakker wil ik

10

een ernstige waarschuwing laten horen aan de redactie van „Onze Vogels”, daar volgens mij haar houding volkomen verkeerd is.

Ik lees nu al ruim een jaar het Duitse vogelblad „Die gefiederte Welt”, dat voor mij juist zo belangrijk is omdat de diverse medewerkers en lezers hun ervaring schrijven over diverse preparaten.

Mocht de redactie van „Onze Vogels”, geschrokken door het artikel van de heer Boonakker, alle artikelen waar een preparaat in besproken wordt niet meer opnemen, dan zal zij daarmee „Onze Vogels” tot een onbelangrijk blaadje verlagen!

Misschien wil de redacteur die dit jaar goede bevindingen heeft met het op kleur brengen van Goulds, mij zijn bevindingen per brief doen toekomen?”

A. Keern

„Naar aanleiding van het stukje Lezers schrijven het volgende:

Zeer verontwaardigd ben ik over het ingezonden schrijven van de heer J. Boonakker. Stoort U zich daar a.u.b. niet aan, er zijn tienduizenden leden die graag „zeer graag” voorlichting willen hebben, hoe simpel ook. Publiceer a.u.b. ook het stukje over Goulds (ik persoonlijk ook), daar ik ook tropen ga houden.

Hopende dat U zich hierboven verheven voelt. Bij voorbaat hartelijk dank

P. v. Loenen

„Met ontgoocheling heb ik de noot van de redactie gelezen op blz. 450 van no.10 in „Onze Vogels”. De redactie zwicht dus voor de eis van een mineuze belangengroep, die aan het overgroot aantal lezers een deel van hun recht op informatie wil ontzeggen. Het is normaal dat mensen met dezelfde problemen elkander hun bevindingen uitwisselen, bij voorkeur via hun eigen blad.

Ik wens dan ook in dit verband aan de personen die terzake bevoegd zijn (of zouden moeten zijn) een

Wessel

De

positiever taak toe dan de bewaking van de concurrent en ik verzoek de redactie niet achteruit te scharrelen."

Met hoogachting
R. Demeulemeester

„Naar aanleiding van de brief van de heer J. Boonacker, opgenomen in de rubriek „Lezers schrijven” in Onze Vogels van oktober, zou ik het volgende op willen merken. Ik meen aan te mogen nemen, dat alle artikelen over voeding en dergelijke van onze dierbare vogels door alle lezers nauwkeurig bestudeerd worden, waarna ieder voor dan wel uitmaakt of er iets van zijn gading bij is.

Evenzo meen ik aan te mogen nemen, dat het de lezers totaal niet interesseert waar de schrijver van een bepaald artikel in dienst is en of hij eventueel nog een kennis van de leverancier is ook, laat staan dat op grond hiervan een bepaalde raadgeving al dan niet in de wind geslagen wordt.

Ik wil dan ook als enthousiast Goulds-liefhebber de in het onderschrift genoemde redakteur vragen om zich van al dit gekrakeel niets aan te trekken en zijn ervaringen met de Goulds met een gerust geweten te publiceren. Velen zullen U dankbaar zijn en voor de enkeling die zich ergens aan ergert, wel, er zitten maar twee nietjes in ons maandblad, dus een pagina is eenvoudig te verwijderen.

C. A. den Hartog

„Wat ik zeer jammer vind is wel dat de heer redacteur, waarover U schrijft in „Noot redactie” niet met zijn bevindingen komt, omdat zo iemand als de heer Boonacker met ongezonde kritiek komt. Wat in het buitenland mogelijk is, is hier ook mogelijk.”

J. Peters

„De noot van de redactie in het oktobernummer 1968 op blz. 450 heeft mij ten zeerste bevreemd en deed mij onmiddellijk naar de pen grijpen om ze toch vooral voor deze ingreep te waarschuwen en zich niet als „klein van geest voor” aan te stellen.

Persoonlijk heb ik deze doorbraak geprezen en mij gelukkig geacht met het doorbreken van de bestaande barrière, waarbij ik sterk de mening ben toegedaan dat ze moet blijven bestaan en zelfs om meerdere redenen moet worden gestimuleerd.

WAAROM, hoe ik dit zie?

In ons lijfblad „Onze Vogels” moet iedereen „in principe” de mogelijkheid hebben iets te kunnen uiten of het nu zin heeft of niet of het nu pro of contra is of het nu reacties opwerpt ja dan nee. De redactie is er voor er een evt. leesbaar en/of lezenswaardig verhaal van te maken.

Het moet mogelijk zijn pro en contra tegen elkaar te laten schrijven. Evt. alleen betreffende de kardinale punten uit het betoog en heeft m.i. ook hier weer de redactie de taak te vervullen van bijv. verkeersagent. Vanzelfsprekend doel ik alleen maar op artikelen welke de vogelliefhebberij omvatten en geen betrekking hebbende op persoonlijke-, fabrieks- en of andere rancuneuze praktijken. Onder dit soort omstandigheden heeft de redactie nog altijd de macht er doodgewoon een streep onder te zetten door middel van het zinnetje „Discussie gesloten, red.!”

Wanneer wij wederom terugvallen op ’t oude systeem wordt „Onze Vogels” er alleen maar minder interessant door, wat nu ook weer niet inhoudt dat het alléén maar vraag en aanbod, pro en contra moet worden.

Bij de nieuwe koers kunnen er nieuwheidjes, zienswijzen e.d. loskomen, welke evt. stimulerend kunnen werken t.a.v. de vogelliefhebberij in ’t algemeen of het nu zakelijk dan wel particulier betreft. Kennelijk zitten we óók ergens in een slop waar we nog niet goed raad mee weten. Bedenk wel „Stilstand is achteruitgang”. Als besluit, hoewel er van deze gehele materie een physiologische dan wel zakelijke boom over op te zetten zou zijn, geef ik hierbij het bondsbestuur en daarnaast de redactie, als aanwys voor het samenstellen van „Onze Vogels” de hint „Stel eens een enquêteformulier samen en laat al Uw leden-lezers eens kiezen en zich uitspreken wat en hoe ze graag hun „Onze Vogels” zouden willen zien.”

D. Visser

Duidelijk is gebleken dat onze lezers er prijs op stellen kennis te nemen van de ervaringen van hun sportvrienden, waarbij het zonder meer noodzakelijk is dat het gebruikte voeder (preparaat) of geneesmiddel met name genoemd wordt.

Aan deze algemene wens zal de redactie met veel genoegen tegemoetkomen, hoewel zij ervan overtuigd is dat voorlopig reacties als in het oktobernummer niet zullen uitblijven.

Het artikel van een der redacteuren over zijn ervaringen met het op kleur brengen van zijn jonge Gouldamadines, waarnaar door zeer velen werd gevraagd, treft U in een der eerstkomende nummers aan.

Redactie.

$$\frac{1(x) z^+ rz^+ rb^+}{2(x) z rz rb} \times \frac{3(x) z^+ rz^+ rb^+}{4(y)} \text{ geeft } 25\% \frac{1(x) z^+ rz^+ rb^+}{3(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen,}$$

$$25\% \frac{2(x) z rz rb}{3(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen/isabel/pastel, } 25\% \frac{1(x) z^+ rz^+ rb^+}{4(y)} \text{ groen,}$$

$$25\% \frac{2(x) z rz rb}{4(y)} \text{ isabelpastel.}$$

U ziet het resultaat driekwart van de jongen zijn groen, één kwart wordt gevormd door homozygote groene zonen, 1-3, één kwart is groen met de aanleg voor isabel/pastel.

De dochters zijn groen, 1-4, of isabelpastel, 2-4.

Al met al een paring die qua pastel niet zoveel mogelijkheden geeft. Proefparingen zullen moeten uitwijzen welk der groene mannen wel of niet pastelvererfend zijn.

Doet zich crossing-over voor, dan kunnen er veel meer pastel en klassieke kleuren te voorschijn komen. Dit kunnen we nu gaan zien in het onderstaande schema.

Groen/isabel/pastel x groen.

$$\frac{(x) z^+ rz^+ rb^+}{(x) z rz rb} \times \frac{(x) z^+ rz^+ rb^+}{(y)}$$

Gameetvorming man

$$\frac{1(x) z^+ rz^+ rb^+}{2(x) z rz rb} \text{ isabelpastel}$$

$$\frac{2(x) z rz rb}{3(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen}$$

Na crossing-over

$$\frac{3(x) z^+ rz rz}{rz^+ rb^+} \text{ bruin}$$

$$\frac{5(x) z rz rz}{rz^+ rb^+} \text{ bruinpastel}$$

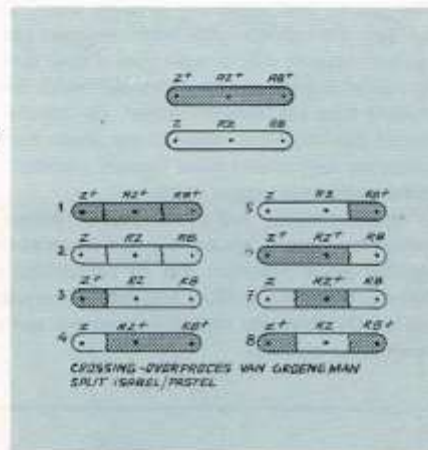
$$\frac{6(x) z^+ rz^+ rb}{rb^+} \text{ agaath}$$

$$\frac{7(x) z rz^+ rb}{rb^+} \text{ isabel}$$

$$\frac{8(x) z^+ rz^+ rb^+}{rb^+} \text{ groenpastel}$$

Gameetvorming pop.

$$\frac{9(x) z^+ rz^+ rb^+}{10(y)}$$

Alle factoren zijn gewisseld met hun partner, met als gevolg dat het hele gamma van pigmentkleuren blijkt geeft van aanwezigheid. We kunnen nu de volgende gameetcombinaties verwachten.

ZONEN

$$\frac{1(x) z^+ rz^+ rb^+}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen-homozygoot}$$

$$\frac{2(x) z rz rb}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen/isabel/pastel}$$

$$\frac{3(x) z^+ rz rz}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ (dubbel p.p.)}$$

$$\frac{5(x) z rz rz}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen/agaath/pastel}$$

$$\frac{6(x) z^+ rz^+ rb}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen/bruin}$$

$$\frac{7(x) z rz^+ rb}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen/bruin/pastel}$$

$$\frac{8(x) z^+ rz^+ rb^+}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ groen/bruin/pastel}$$

$$\frac{4(x) z rz^+ rb^+}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ bruin}$$

$$\frac{5(x) z rz rz}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ bruinpastel}$$

$$\frac{6(x) z^+ rz^+ rb}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ bruinpastel}$$

$$\frac{7(x) z rz^+ rb^+}{9(x) z^+ rz^+ rb^+} \text{ bruin}$$

DOCHTERS

$$\frac{1(x) z^+ rz^+ rb^+}{10(y)} \text{ groen}$$

$$\frac{2(x) z rz rb}{10(y)} \text{ isabelpastel}$$

$$\frac{3(x) z^+ rz rz}{10(y)} \text{ agaathpastel}$$

$$\frac{4(x) z rz rz}{10(y)} \text{ bruin}$$

$$\frac{5(x) z^+ rz^+ rb}{10(y)} \text{ bruinpastel}$$

$$\frac{6(x) z^+ rz^+ rb^+}{10(y)} \text{ bruin}$$

$$\frac{7(x) z rz^+ rb^+}{10(y)} \text{ bruinpastel}$$

$$\frac{8(x) z^+ rz^+ rb^+}{10(y)} \text{ bruin}$$

$6(x) \frac{z^+ rz^+ rb}{9(x) z^+ rz^+ rb^+}$ groen/agaat

$7(x) \frac{z rz^+ rb}{9(x) z^+ rz^+ rb^+}$ groen/isabel (p.p.)

$8(x) \frac{z^+ rz rb^+}{9(x) z^+ rz^+ rb^+}$ groen/pastel

$6(x) \frac{z^+ rz^+ rb}{10(y)}$ agaat

$7(x) \frac{z rz^+ rb}{10(y)}$ isabel

$8(x) \frac{z^+ rz rb^+}{10(y)}$ groenpastel

Als u een dergelijke paring toepast, dan weet u dat alle jongen die een andere kleur dragen als groen, dochters moeten zijn. De groene jongen kunnen mannen zijn, maar ook poppen (combinatie 1-10).

Aan de hand van het schema kunnen we zien, dat de helft der groene zonen alleen een klassieke kleur kunnen vererven. De andere helft bezit het vermogen om een pastelkleur te vererven, maar tevens de klassieke kleur indien er zich crossing-over voordoet. Zo is bijv. de man, 2-9, het evenbeeld van zijn vader, de dubbele passe-partoutman. We hebben als voorbeeld genomen, de paring groen/isabel/pastel x groen, we kunnen een dergelijke dubbele p.p.man aan verschillende andere poppen paren. Bij de paring aan bruin-pastel, agaatpastel en isabelpastel, kunnen we de genoemde kleuren ook in de mannelijke lijn verwachten. Iem als we hem paren aan klassiek bruin, agaat of isabel. We krijgen dan verschillende erfelijke typen. Zo kan bijv. als we deze man paren aan een agaat, dat er een agaatman wordt geboren. Deze jonge man kan dan homozygoot zijn, of split voor isabel, split voor pastel of split isabel en pastel.

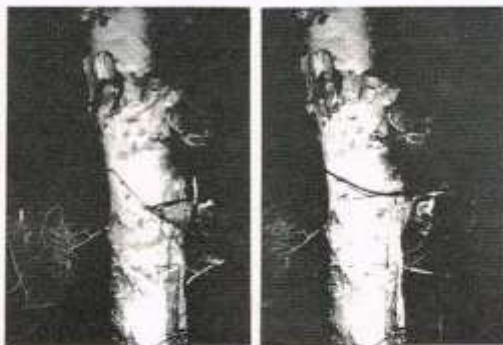
Op papier kunnen we deze mogelijkheden allemaal netjes uitwerken, doch de kweekpraktijk zal alleen het erfelijke type vast kunnen stellen. De praktijk zal onze vermoedens bevestigen of ontkennen.

Als we dan zo'n man waarvan we alleen kunnen vermoeden wat hij vererft over doen aan een liefhebber, zullen we hem alleen maar kunnen vertellen wat mogelijk kan zijn in zijn erfelijke aanleg. Zelf zal hij uit moeten proberen wat er in zit.

Zo langzamerhand zult u wel begrip hebben gekregen, als we onze hobby willen uitleven, dat het geen overbodige luxe is, als we iets van de kennis der gedragingen van de erfelijkheid weten. En zo zijn we dan aan het einde gekomen met de bespreking van de geslachtgebonden vererving wat betreft de pigmentkleuren. Uiteraard is deze bespreking summier geweest. Zij dient er dan ook alleen voor om u op weg te helpen. De volgende maand kunnen we een aanvang gaan maken met de vererving van de onafhankelijk verervende factoren.

Uitzonderlijk vogellogement

J. A. Verwey

Ergens op de Veluwe staat een verweerde Berkestam. Of hij de volgende lente begroeten zal blijft een vraag.

Eerst woonde op de hoogste etage in het holle lijf van die stam een grote bonte specht. Die raakte

dakloos doordat de stam net onder het vlieggat afbrak.

De bonte specht hakte iets lager weer een ingang, maar zag er vanaf om er te gaan wonen. Een Gekraagde Roodstaart nam er intrek. In een spleet even boven de grond, woonde de familie Glanskopmees. Op een gegeven moment zag ik hoe beide mezen tegelijk thuis waren. Vermoedelijk duurde het wachten om de rups te kunnen afgeven aan de jongen, één van de vogels te lang. Want die hipte een etage hoger naar „de deur” van de Roodstaartwoning. Tot mijn niet geringe verbazing zag ik de mees daar binnen gaan en zonder voedselpropje in de neb terugkeren. Beide foto's naast elkaar afgedrukt zijn een overtuigend bewijs, dat de mees (voedsel nog in de mond) dezelfde nestopening binnengaat, waar even te voren, het vrouwtje van de Gekraagde Roodstaart haar jongen komt voederen. Naar ik meen een uitzonderlijk voorval bij twee verschillende insecteneters, hun jongen grootbrengend in een zelfde berkestam.

Wissel

De

VRAGEN OVER DE ROODOORBUULBUUL

Grote moeilijkheden bij het houden van buulbuul soorten zal men niet ondervinden, zeker niet als men gewend is zogenaamde zachtvoer-etende vogels te verzorgen. Maar toch lijkt het mij goed één bepaalde buulbuulsoort eens nader te bekijken. Dit ook naar aanleiding van enige notities van een liefhebber over deze soort in ons maandblad. De vogel, welke ik op het oog heb is de bekende roodoorbuulbuul. Al sedert 6 jaar houd ik in mijn volière een roodoorbuulbuul.

Mijn bedoeling is benevens een kleine uitweiding over voeding en verzorging gewag te maken van bepaalde gedragingen van dit dier, om aan de hand hiervan samen met andere buulbuulbezitters onder u uitsluitel te verkrijgen over het seksen van deze vogels.

Om helemaal bij het begin te beginnen: de aanschaf. De vogels zijn vaak in slechte conditie. Ze missen vaak hun staart en kuif en kunnen amper vliegen. Dit is een gevolg van een nogal loszittend verenpak. Diverse andere vogelsoorten en vooral duifjes vertonen hetzelfde verschijnsel. De lichamelijke gesteldheid en dus gezondheid valt in de regel nogal mee, daar het zeer sterke vogels zijn.

Als men nu een buulbuul aangekocht heeft, kan men deze het beste alleen in een ruime kooi plaatsen in een rustige omgeving. Een iets hogere temperatuur dan normaal doet vaak wonderen. De vogel, vooral een ouder exemplaar, moet behalve rust een voedzaam en afwisselend vruchtenmenu krijgen. Dit laatste is nuttig in verband met de spijsvertering. Natuurlijk is bijvoeging van universeelvoer niet bezwaarlijk, maar vooral de eerste week is het beter dit achterwege te laten. Later zal het echter

na gewanning een onmisbaar onderdeel van het menu moeten uitmaken. Goed, een vruchtenmenu dus, eventueel kan men hieraan een paar meelwormen of krekels toevoegen, hoewel de ervaring leert dat ze insecten in het begin vaak weigeren. Met vruchten is dit anders gesteld; een dwars doorsneden sinaasappel, partjes zachte appel, peer en banaan worden graag genomen. Eveneens vallen geplette druiven, diverse blikken appelmoes in de smaak.

Als we nu bedenken dat deze vogels verwant zijn aan de bladvogels, is het niet verwonderlijk dat ze ook graag vloeibaar voedsel opnemen, zoals honingdrank en zoete melk. Dat dit aan de uitwerpselen dan te merken is, is begrijpelijk. Daarom zal men verplicht zijn de kooibodem met een krant te bedekken en deze dagelijks te vervangen. Een werke van 1 à 2 minuten, als men tevens de zitstokken schoon wil houden.

Mijn methode is om deze soort vogels altijd de eerste winter binnenshuis te laten doorbrengen, maar daarna kunnen ze pertinent de winter in de buitenvolière blijven, mits men de vogels in het voorjaar naar buiten heeft gedaan. Ook is een enigszins beschutte buitenvlucht met een goed nachthok een vereiste.

Dit alles was ter inleiding, want ik wilde de roodoorbuulbuul in het voetlicht laten treden. Inderdaad is de roodoorbuulbuul de grappigste en ook kleurigste van zijn soort. Over de vredelievendheid zijn de meningen verdeeld, maar mijn ervaring is dat hij, en met hem ook diverse andere soorten, in een kleine ruimte wat al te bruto optreedt tegen medebewoners, vooral als het ook levendige vogels betreft. Daarom is het meer een volièrevogel. In een niet te

kleine buitenvolière, welke behoorlijk begroeid is, zal men echter weinig of geen last hebben, zeker niet als men er wat grotere vogels bij plaatst.

Mijn roodoor zit nu al jaren alleen en nog weet ik niet zeker van welk geslacht de vogel is. Ik heb hem verschillende keren met nestmateriaal een nestkorfje zien bekleden en er rondjes in zien draaien om een nestkom te krijgen. Zou het dus een „zij“ zijn? Hij is echter vaak bezig voorover zittend op een tak met de kuif plat op de kop, de vleugels wapperend en de staart gespreid zich uit te sloven voor andere vogels, speciaal vrouwelijke dieren. Dus bijna zeker een man.

De literatuur vermeldt dat de sekse vooral te zien is aan het verschil in snavel. De snavel van de pop zou fijner en langer zijn dan die van de man. Welnu, de enige roodoorbuulbuul, die ik tot dusver gezien heb met een korte dikke snavel, zat enkele jaren geleden op de Bondskampioen in Rotterdam. Dit zou dus een mannelijk exemplaar moeten zijn. Zouden dan alle roodoren die ik tot nu toe gezien heb — en ik heb er hele zendingen van gezien — vrouwtjes geweest zijn? Zouden uit het land van herkomst alleen maar vrouwtjes worden geëxporteerd? Dit lijkt mij hoogst onwaarschijnlijk. De heer J. v. Wachem, de liefhebber die over de roodoorbuulbuul schreef, deelde mee dat hij een vrouwtje had, getuige haar herhaaldelijk broeden op een drietal eieren. Dit zou dus een vogel met lange snavel moeten zijn. Klopt dat mijnheer van Wachem?

In verschillende vogelboeken staan ook verschillen in kleurintensiteit vermeld, maar dit is altijd moeilijk te vergelijken. Pas geïmporteerd zien ze er vaak verre van fraai uit, zodat dit onderscheid pas op te merken is nadat ze geacclimatiseerd en in goede conditie zijn. En dan nog moeten er verschillende exemplaren bij elkaar zitten, die ook weer uit dezelfde streek komen. Regionale verschillen spelen ook vaak hierin een rol.

Uit dit relaas zal u duidelijk zijn dat ik zeer veel prijs stel op deskundige reacties. Belangrijk is namelijk te weten hoe de vogels naar geslacht te onderscheiden zijn, van welk geslacht dus mijn vogel is en hoe een werkelijk paartje zich in een gemeenschapsvolière gedraagt in verband met mogelijke agressiviteit, vooral tijdens de broedtijd.

Ik hoop dat door gezamenlijke interesse op deze vragen een antwoord kan worden gevonden. Ook degene, die op- of aanmerkingen op de voeding of verzorging nodig acht, wat zeer wel mogelijk is, zou mij een genoegen doen dit, natuurlijk ook via ons maandblad, te vermeiden.

H.W. Wareman.

M. de Jong

Tot de Nederlandse vogelwereld worden drie soorten kwikstaarten gerekend, namelijk de witte kwikstaart in twee ondersoorten, de grote gele kwikstaart en de gele kwikstaart in drie subspecies. In dit artikeltje zullen we ons uitsluitend bepalen tot de witte kwikstaart die voorkomt onder deze naam en officieel beschouwd wordt als „talrijke broedvogel“, en de rouwkwikstaart, een „zeer schaarse broedvogel, voornamelijk in de kuststreek“.

Ik durf te wedden dat u allen de witte kwik kent. Heeft men hem eenmaal gezien dan vergeet men hem nooit of te nimmer meer. Het is een en al gratie wat de klok slaat. Hij is zeer slank, super-slank als een moderne mannequin, heeft een zwart-wit getekend kopje, zwarte borst en grijze bovendelen, terwijl de onderkant van het lichaam grijsachtig wit is. (In het broedseizoen heeft de „rouwkwikstaart“ een zwarte, niet grijze, rug en stuit.) De lange zwarte staart met witte buitenste pennen, wipt (kwikt) voortdurend op en neer. Met deze gegevens zult u de charmante verschijning stellig thuis kunnen brengen.

In veel gevallen kan men de populariteit van een vogel afmeten aan het aantal streek- of bijnamen dat hem is toebedeeld. Onze witte kwik heeft er heel wat! Dat is trouwens geen wonder want het slanke diertje staat met iedereen op goede voet. Vooral bij de boeren kan hij geen kwaad doen, daar hij wordt gerekend tot de beste verdelgers van insecten en ander ongedierte. Overal vindt hij wel iets van zijn gading. Is de landbouwer bezig met ploegen, dan volgt de wipstaart, kopknikkend en staartwippend, vliegensvlug alle gespuis dat naar boven wordt gewoeld, wegsnappend (ploegdrijvertje). Bij de plakaten koevla en de her en der verspreid liggende hopen paardevijgen, is ook volop snavelkost (paardewachter). Ook neust hij wat graag rond op het rieten dak van de boerderij om even later met een sierlijke boog neer te strijken op het dikke kroos in een sloot, waar vast wel een maagvulling valt op te scharrelen. Maar ook daar blijft het geenszins bij: een dikke vlieg komt langs gesnord: heel even maakt de kwikker een behendig vliegsprongetje, als het ware een dansend uitstapje in de lucht en het insect is wijlen. En dat gaat zo maar door van de

De witte kwikstaart

vroege ochtend tot de late avond. U kunt zich nu waarschijnlijk wel een voorstelling maken wat er gedurende de zomermaanden aan gespuis wordt opgeruimd! **Laten wij daarom vooral zuinig, zéér zuinig zijn op de kwikstaarten**, temeer daar prof. dr. Voous in zijn befaamde Atlas van de Europese vogels een niet al te opgewekt geluid laat horen: „Het ziet er naar uit dat de witte kwikstaart met de toenemende hygiënische omstandigheden van straten, wegen en boerderijen in aantal is achteruitgegaan.“

Met de nestplaat nemen de „akker-“ of „bouwman-netjes“ het niet zo nauw. Men kan de wieg op alle mogelijke en onmogelijke plaatsen aantreffen: in gaten en nissen, in holle bomen, onder bruggen, in strodaken, onder dakpannen, in hooimijten, kortom te veel om op te noemen.

Het gezang heeft niet veel om het lijf: het is een eenvoudig maar niettemin levendig gekwetter, als het ware een samenraapsel van allerlei geluidjes. Tijdens de golvende vlucht laten de vogels vaak een zeer luid, verklinkend „tsjie-sik“ horen.

Reeds heel vroeg in het voorjaar - soms reeds in februari - keren de witte kwikstaarten terug uit hun winterkwartieren, die zich uitstrekken over een gedeelte van Zuid-Europa en tropisch Afrika. Onmiddellijk lijkt het alsof het landschap weer wat opgevrijkt is als de elegante verschijningen met hun rappe gedoe en sierlijke, deinende vlucht vliegdansen in de transparante lentelucht.

Maar helaas, als het eenmaal augustus is, zeggen ze ons weer tijdelijk vaarwel. In kleine en grote troepen trekken ze zuidwaarts, niet zelden in gezelschap van gele kwikstaarten. De nachten bren-

Foto: Horst Müller

Het nest wordt vervaardigd van plantaardig materiaal en van binnen gevoerd met haren en veertjes. In dit zachte bedje komen de vijf tot zeven witachtige eitjes te liggen, die bezaaid zijn met grijze vlekjes en soms aan het dikke eind een donker haaltje of kriebeltje vertonen. Het broeden geschiedt hoofdzakelijk door het vrouwtje en duurt een kleine twee weken. Een dag of veertien na de geboorte vliegen de jongen uit, waarna aan een tweede legsel wordt begonnen en later soms nog aan een derde.

gen ze door temidden van riet en biezen aan meren, poelen en plassen en ook daar wordt heel wat foerage opgedaan. Zelfs op de trek bewijzen ze de mensheid hun welkome diensten!

BOEKENNIEUWS

Vogel-Kosmos-Kalender 1969

Van het Kosmos Verlag te Stuttgart ontvingen wij de **Vogel — Kosmos — Kalender 1969**. Het is weer een bijzonder fraaie uitgave met 12 kleurenafbeeldingen en 15 zwart-wit foto's. Op ieder blad zijn slechts 2 weken opgenomen, hetgeen de duidelijkheid ten goede komt. De foto's zijn stuk voor stuk juweeltjes en vooral de kleurenfoto's zijn voor Uw redacteurs om jaloers op te worden. De prijs bedraagt D.M. 6,80

KUNSTSNAVEL

In de dierentuin van Guernsey op de Kanaaleilanden werd bij een Siamese bladvogel een bijzondere prothese aangebracht. De vogel had zijn snavel zo zwaar beschadigd, dat de bovensnavel voor een groot deel afgebroken was, waardoor hij geen voedsel meer kon opnemen en met de hand gevoerd moest worden.

Een tandarts werd erbij gehaald, die een gipsafdruk van de snavel maakte, waarna verschillende modellen van was werden gemaakt en uitgeprobeerd.

Tenslotte werd de definitieve kunstsnavel van plastic gemaakt en met speciale gips aan het restant van de bovensnavel bevestigd. De operatie duurde 4 uur en enige minuten nadat de vogel weer in de volière werd losgelaten, vloog hij al naar de voerbak en begon te eten. De kunstsnavel is een succes en redde het leven van de vogel.

18

DE BAARD- MANNETJES VAN HET NAARDER- MEER

C. Bettinger

Het leek weer zo'n grillige dag te worden, toen wij 's morgens vroeg in de auto stapten om weer een kijkje te nemen op het zo prachtige ongerepte natuurreservaat „Het Naardermeer“.

Tussen de samengepakte wolken knipoogde de zon ons echter bemoedigend toe en hij heeft ons die dag niet teleurgesteld.

Op weg naar de visser, die ons zou vergezellen, haalden wij nog eens de vele oude herinneringen op van onze vorige bezoeken aan het Naardermeer.

Toen wij na een voorspoedige reis het afgelegen vissershuis bereikten, kwam de hond ons reeds vrolijk blaffend tegemoet.

Na een hartelijk weerzien stapten wij in de roeiboot en trokken er met ons vieren op uit, de smalle vliet door, welke ons naar het plassengebied zou leiden.

Even was het stil onder ons om de bekoring van deze heerlijk mooie omgeving in ons op te nemen, toen de heldere roep van een voorbijvliegende koekoek ons uit de droom hielp en wij ons weer op de „parels der natuur“ de vogels gingen concentreren, met als speciaal doel . . . de baardmezen.

Ussel

De

Een sterntje vergezelde ons en liet ons nog eens verwonderd staan over zijn vliegkunst. Na een plotselinge draai zweefde hij rakelings over het water en snapte een libel van een lelieblad af, om dan weer rustig zijn weg te vervolgen.

Bij de rietkagen aangekomen zijnde hoorden wij de zang van de kleine Karakiet en de Rietgors.

Een nieuwsgierig Rietzangertje fladderde al zingende steil de lucht in om dan na enkele meters weer pijlsnel in de achter het riet verscholen lage wilgen weg te duiken.

Zo bereikten wij de grote plas met zijn prachtige bekoorlijkheden.

Nu kwamen onze kijkers goed van pas en wij ontdekten o.a. vele Meerkoeten, Wilde Eenden, Talingen, half verwilderde Knobbelswanen en Futen.

Aan de overzijden van de plas vlogen, boven een dichtbegroeid bos, vele kraaien.

De visser vertelde ons dat zich daar sinds enkele jaren een Roekenkolonie had gevestigd.

Langzaam gleed onze boot door de opgroeiende biezen, toen wij plotseling opgeschrikt werden door een hevige klap op het water. Het bleek een grote snoek te zijn, die jacht maakte op rietvoorns. Het water kolkte nog lang na. „Ja, dat was een grote”, verzekerde de visser ons en daar waren wij het direct mee eens.

In de verte zagen wij reeds de eerste formaties Aalscholvers af en aan vliegen. Zij vissen vrijwel niet op de plas maar trekken allen naar het IJsselmeer om daar de hun zo geliefde voedselsoort, „paling”, te vangen en keren dan weer naar hun nesten terug.

Na een poosje werd het even donker boven de plas en de laag scherende Gierzwaluwen waarschuwend ons dat er wel eens een regenbui kon komen. Gelukkig liep het nogal met een sissert af.

Al varende bereikten wij het gebied, waar door de visser Baardmezen waren gesignaleerd.

Heel stilletjes dreven wij onze boot tegen de rietwal en speurden met de kijkers de directe omgeving af.

Al spoedig wees de visser naar een klein overvliegend vogeltje met nestmateriaal in de bek. Even later vloog zij weer terug over de vaart naar het gebied, waar zij het nestmateriaal gevonden had en dit zagen wij zo'n zestal keren herhalen.

Het was steeds een wijfje, dat zo druk in de weer was. Plotseling scheerde er een vogeltje vlak langs ons heen en dook de tegenover gelegen dichte rietwal in, om direct daarna nieuwsgierig te komen kijken, waar onze belangstelling zo naar uitging. Het was een prachtig, mooi op kleur zijnd mannetje en even gaf hij ons de kans hem te bewonderen op slechts 6 meter afstand. Duidelijk was zijn warmbruine bovenkleed en roseachtig grijze borst zichtbaar met daarop een blauwgrijs kopje en de opvallende typische baardstrepen, waar hij zijn naam Baardmees of Baardmannetje aan dankt. Ook zijn vrij lange staart viel duidelijk op.

Als men deze vogeltjes ziet vliegen, krijgt men de indruk dat ze ieder ogenblik om zullen waaien, zo wankel lijkt hun vlucht in de wind.

Na enige tijd kwamen wij tot de conclusie, dat dit gebied door meerdere paartjes bewoond werd en we konden genieten van een 22-tal waarnemingen.

Hun nestje maken zij goed verborgen in de moerasvegetatie en leggen daar meestal 5 à 6 witte eitjes in met kleine zwartbruine stippen.

Ze brengen gemiddeld 2 legsels per jaar groot.

Velen blijven 's winters in hun broedgebied rondzwerven en komen bij een strenge, lange winter om.

In de Flevo-polder zijn de laatste jaren vrij veel paartjes waargenomen; doch, voor hoe lang? ... De ontginning staat voor de deur.

Deze vogelsoort, welke in ons land nooit tatrijk is geweest, handhaaft zich tot nu toe gelukkig heel aardig in tegenstelling met vele andere soorten, welke schrikbarend in aantal afnemen.

Op het Naardermeer nemen de Baardmannetjes zelfs in aantal toe.

Verheugd door de vele waarnemingen ging de tocht weer terug naar het vissershuis, nog na genietend van de heerlijke rust en vrede, de roepende Wielewaal en de verkwikkende zang van de Tuinfluiters.

Toen deden de visser en zijn vrolijk blaffende hond ons uitgeleide om dan weer spoedig opgeslokt te worden door de woelige wereld van het heden.

DE WITKOP NON

Foto: P. Ramaekers

Witkopnonnen hebben een groot verspreidingsgebied; in diverse ondersoorten bewonen zij Maleisië. Daar de leefwijze van al deze subspecies vrijwel indientiek is, zal ik mij in dit artikeltje bepalen tot de op Java en Sumatra voorkomende, aangezien ik die persoonlijk het beste ken. Vraagt u op deze twee Grote Soenda-eilanden naar de Witkopnon, dan zal men in veel gevallen de schouders ophalen, maar zodra u het woord „bondol”, laat vallen, weet iedereen welk diertje u bedoelt. (Op Sumatra spreekt men echter vaker over „bondol oeban,” dat Grijskop bondol betekent.)

Witkopnonnetjes zijn ongeveer even groot als een putter of pimpelmees; de op Java voorkomende ondersoort meet van het puntje van de dikke kegelsnavel tot uiteinde van de staart 11½ tot 12 cm, heeft een witte kop en is voor het overige donkerbruin. Het wit op de keel vervloei langzaam in het bruin op de borst, terwijl het wit op de achterhals juist scherp is gescheiden, zodat men heel duidelijk de separatie kan waarnemen. Behalve in de dichte, bebouwde kom van de steden, komt men de bondols allerwegen tegen en op plaatsen waar de ranke, sierlijke koningspalmen hun kruinen vele meters hoog verheffen, kan men de nestjes vinden in de oksels. Niet altijd zoeken de bondols het zo hoog; vaak nemen ze genoegen met een plekje tussen de bladscheden van de sierpalmen, die in potten geplaatst, de galerijen en oprijlanen opluis-

teren. Buiten de steden en kampongs worden ze het meest aangetroffen in (glagah*) en alang-alang-wildernissen, maar ook wel op grazige terreinen met struikgewas. Als het even kan, zoeken ze een plekje op, dat niet ver verwijderd is van de sawa's en straks zal wel blijken waarom.

Het nest is enigzins bolvormig, een los, slordig bouwsel van grove alang-alang halmen, rietbladeren, dunne stengels en dergelijke. De breedte van zo'n toekomstige kinderkamer is 12 tot 15 cm, de hoogte 15 - 18 cm. De betrekkelijk kleine nestopening bevindt zich aan de boven-voorzijde; de nestkom, die gevoerd is met fijne, zachte plantedelen - grassen bij voorbeeld - is een halve centimeter diep. In veel gevallen nestelen deze nonnetjes koloniegewijs, maar zulks is geen wet van Meden en Perzen. Er worden vier tot zeven matwitte eitjes gelegd - soms slechts drie - die door beide partners een dag of dertien worden bebroed. De jongen blijven omstreeks drieënneuhalf week in het nest, maar als ze dan uitvliegen, gestoken in een vaalbruin kostuum met een lichte kop, zijn zij nog bij lange na niet zelfstandig. Ze worden geregeld „bijgevoerd,” en vaak kan men een rits van die jonge vogeltjes op een alang-alang-halm zien balanceren. Dat is een leuk gezicht, maar de tani's (Javaanse boeren) vinden het beslist géén leuke vogels; zij zien ze liever gaan dan komen en dat is niet zo verwonderlijk, want als de padie gaat rijpen, komen de

Ussel

De,

nonnetjes in gezelschap van honderden glatiks (rijstvogeltjes), prieten (witbuikrijstvogeltjes) en pekings (muskatvogeltjes) de sawa's met een bezoek „vereren"! Hoewel men tracht ze op alle mogelijke manieren te verjagen door te rinkelen met blikjes, potjes en pannetjes, het wapperen met vlaggetjes en lapjes enz., weten ze toch nog menig korreltje te verschalken. (Nu begrijpt u ook, waarom ze wat graag hun nest bouwen in de buurt van deze gedekte tafeltjes!) Sommige soorten „rijstpikkertjes," trekken als de avond begint te vallen in grote zwermen naar de steden om er te overnachten in de hoge bomen. Dat doen de bondols niet; zij brengen de nacht door op het veld, waar ze soms bij honderden worden gevangen in werpnetten. Ook in de steden zijn de nonnetjes verre van welkom, want vooral in de broedtijd kunnen ze een ware ravage aanrichten aan de sierpalmen - die ik reeds even noemde - en de chevelures (een soort venushaar), waar de vogels met hun dikke snebben reepjes en blaadjes afscheuren om er hun nest mee te bouwen. Om nog even op het voedsel terug te komen: het zijn niet uitsluitend padiekorrels die worden genuttigd; ook diverse zaadjes - van grassen bij voorbeeld - worden graag geconsumeerd. (Bij mijn beste weten worden geen insecten genuttigd, want zowel de door Vorderman als Hoogerwerf onderzochte magen, bevatten uitsluitend padiekorrels en zaden, maar geen onderdelen van insecten.)

Hoewel men in de zwerm geregeld een onbetekend gepiep kan waarnemen, wordt de zang „inwendig," voorgedragen. De vogel maakt wel de correcte zangbewegingen door middel van sneb, op en neer gaan van het kopje enz., maar geluiden worden er niet voortgebracht. Wel is er altijd een soort „finale," een vrij hard geuit „tjielt," of iets wat er op lijkt en niet onmelodieus klinkt. Maar dat is dan ook alles; een volièrehouder zal een bondol dan ook beslist niet houden om zijn zang!

Voor het overige zijn het interessante vogeltjes, die, wanneer zij in een flinke volièere zijn ondergebracht, vele jaren mee gaan. Zij zijn winterhard en vereisen een zeer eenvoudige verzorging. Hoewel reeds een kleine eeuw geleden broedsuccessen werden behaald, zijn sindsdien uiterst weinig meldingen binnen gekomen van een geslaagde kweek. Het is echter niet uitgesloten dat ze in een goed beplante volièere tot nestelen besluiten, hetzij in een dichte struik of in een ruime nestkast.

Rutgers vermeldt, dat er kruisingen zijn voorgekomen met Japanse meeuwen, zwartkopnonnen en bruinborst-rietvinken en dat ze vreedzaam leven met andere vinken.

*) Alang-alang is een grassoort, die tot 2 m hoog wordt; gla gah wordt in de regel nog hoger en heeft scherp gerande bladeren. Hieraan worden de bondolnestjes vaak bevestigd en zijn dan zeer moeilijk te verwijderen.

ONKRUIDZADEN

KNOOPKRUID (*Centaurea jacea*)

Kleurenfoto uit: „Vogelfutterpflanzen" (Verlag Jacob Héléna)

Knoopkruid is een zeer bekend onkruidzaad, dat vooral door wildzang- en kanariekwekers veel aan hun vogels wordt gegeven.

Het groeit vooral in weidegebieden en in wegbermen en is vrijwel overal te vinden. De planten bloeien van juni tot en met september. Vaak kan men eind juni de zaden reeds oogsten. Als de zaadkoppen rijp en droog zijn, kunnen ze worden afgeplukt en het beste is om deze zaadkoppen dan in hun geheel aan de vogels te verstrekken. Ze halen de zaden er dan zelf uit, iets waar ze druk mee bezig zijn. Bovendien zitten er in de zaadkoppen vaak larven van insecten, zodat de vogels niet alleen de zaden vinden, maar ook nog levend voedsel.

Voor putters is het uitgezocht voedsel en vooral in de maand augustus leven veel putters in hoofdzaak van de zaden van knoopkruid, hetgeen er wel op wijst dat het een uitstekend voedsel is. Praktisch alle wildzangvogels zijn er dol op en ook kanaries eten het graag. Kwekers van kleine tropische vogels kunnen het eveneens aan hun vogels geven en als deze kleine tropen eenmaal aan dit zaad gewend zijn, zullen ze er vele andere zaden voor laten staan.

Wissel

De

NOGMAALS...

DE NOTEN- KRAKER

EEN ZELDZAME VERSCHIJNING IN
DE ZOMER

In „Onze Vogels” van oktober 1968 nr. 10 trof ik op blz. 458 een bijzonder leuk stukje aan over de Notenkraaker, geschreven door M. de Jong. Toch zou ik enige aanvullingen willen geven.

Inderdaad maken we onderscheid in de Europese of diksnavelige en de Siberische of dunsnavelige notenkraaker. De laatste komt voor in Scandinavië en in de Alpen. Het verschil ligt niet alleen in de lengte van de snavel, ook de breedte is bij de dunsnavelige beduidend minder. Dit onderscheid is echter pas te maken als men beide vogels in de hand heeft; in het veld zijn ze niet te onderscheiden. Verder is er nog een intermediaire vorm die zich in Europees Rusland bevindt; de typisch dunsnavelige notenkraaker wordt ten oosten van de Oeral aangetroffen. Over de wijze van voedsel bemachtigen moet worden opgemerkt dat alleen de diksnavelige notenkraaker noten, zoals hazelnoten, kan openhakken en niet de dunsnavelige. Het hoofdvoedsel van de diksnavelige wordt gevormd door hazelnoten, van de dunsnavelige door de larve-zaden. Verder wil ik opmerken dat bij de huidige invasie van de dunsnavelige notenkraakers ook een diksnavelige (vierde waarneming voor Nederland) is gevonden. (Een dood exemplaar bevindt zich in het Zoölogisch Museum te Amsterdam). Diverse mensen hebben bovendien een notenkraaker werkelijk noten zien hakken, hetgeen duidt op meerdere exemplaren van de diksnavelige vorm.

Over het algemeen verplaatsen notenkraakers zich buiten het broedseizoen maar weinig; ze trekken hoogstens over korte afstanden en slechts een enkeling wordt ver van zijn broedgebied gevonden. Soms echter vinden trekbewegingen van ongewone omvang plaats, invasies genoemd. De oudste gegevens over zo'n invasie dateren van 1753. In

deze eeuw kwamen grote invasies voor in de jaren 1900, '07, '11, '13, '17, '33, '41 en '54. In 1900, '11, '13 en '54 werd de notenkraaker ook in Nederland in flinke aantallen waargenomen. Over de oorzaak van de invasies heerst in de wetenschappelijke wereld nog geen éénstemmigheid. De Russische onderzoeker Formosov is van mening dat het mislukken van de oogst van de zaden van de arve-den over uitgestrekte gebieden een belangrijke faktor is. Over zo'n geweldige oppervlakte als Siberië heeft, kunnen in een bepaald jaar de opbrengsten aan zaden van plaats tot plaats verschillen. Op kleine schaal zijn er dan ook aan het eind van elke zomer verplaatsingen van notenkraakers van arme naar rijke voedselgebieden binnen het broedgebied. In het volgend voorjaar kunnen de vogels dan in het bereikte rijke voedselgebied gaan broeden. Bij een mis-oogst van de arve-zaden gaan de kleine verplaatsingen dan over in grote, die kunnen uitlopen op invasies in de richting van Europa. Verder menen sommigen dat er een algehele slechte arvezadenoogst is om de twee of drie jaar, anderen denken aan vier vette jaren, gevolgd door acht tot tien magere jaren, doch hierover is men het nog niet eens.

Foto: Cees Scholtz

Mogelijk kan ook overbevolking een rol spelen. Maar ook hier kan het dan weer zo zijn dat er niet voldoende voedsel is om alle vogels te voeden. Veel notenkraakers komen om bij de invasies. Dit is ook bij de huidige invasie reeds geconstateerd. Het lijkt erop dat de meeste omkomen van de honger. Toch wordt er na een invasie nog wel wat terugtrek waargenomen naar het oorspronkelijke broedgebied, terwijl het ook wel voorkwam dat notenkraakers in de Europese landen bleven broeden.

vervolg op pag. 29

Wessel

De

Een praatje rond de kwekerij

A. Elderhorst.

Laten we nu eens een praatje maken zo in en rond de kwekerij.

Daarbij stel ik voorop dat ik mijn werkwijze en opvattingen niet aan U opdring, liever zie ik dat U mij eventuele verbeteringen aanwijst, deze kunnen we tegenover elkaar afwegen en er hopelijk veel van leren.

Wellicht denkt U bij U zelf: deze knaap weet veel van de kanaries af en zal dus wel goed kweken en zijn problemen goed oplossen.

Welnu ik worstel met dezelfde moeilijkheden als U.

Broedjaar 1968 is voor mij een bijzonder slecht kweekjaar en te oordelen naar de vele brieven over slechte kweek, die ik mocht ontvangen, kan ik vrijwel zeker zeggen: nee 1968 is geen goed kweekjaar.

Veel moeilijker is te verklaren, hoe dat nu komt.

De kweek ben ik begonnen met 10 poppen en 5 mannen, de vogels waren in goede conditie, maar naar mijn gedachte iets te vet.

Vrijwel alle nesten onbezet of 1 tot 2 bezette eieren, eindresultaat 1968, 18 jongen.

Gaan we nu verschillende oorzaken aanwijzen welke een slechte kweek kunnen veroorzaken, dit kan zijn: Vogels niet in orde, slecht zaad, bedorven of verzuurd eivoer, onreinheid, luizen of mijten, bedorven drinkwater, huisvesting, de vochtigheidsgraad op de kweekkamer en tot slot overconditie (te vet gevoerd).

Aannemende dat elke vogelliefhebber deze oorzaken wel kent en dit alles wel in de gaten zal houden, worden enkele dikwijls vergeten.

Dit zijn onreinheid, met als gevolg ziekte onder de vogels en ook mijten overlast.

Veelal echter speelt overdosering de voornaamste rol, een euvel waar schrijver dit jaar ook vermoedelijk aan mank gaat.

Brieven die ik over voedermethodes van diverse kwekers ontvang wijzen onomstotelijk in deze richting.

Men is veel en veel te goed voor zijn vogels, luister maar naar de volgende voeding van zo maar een willekeurige kweker.

Ik voer, schrijft hij, een rijk gevarieerd zaadmengsel, onkruidzaden, groen en ook wel vruchten, dan krachtvoer en in de broed tijd opfokvoer van... dan volgt firmanaam. (Dit is een volledig opfokvoer.)

Maar de kweker prakt er nog een ei door, mengt er 2 eetlepels negerzaad, 2 eetlepels blauwmaanzaad, 2 eetlepels levertraan, 1 theelepelt fosforzure kalk en wat tarwekiemolie door, dit alles op 1 kilo opfokvoer.

Dan in het drinkwater nog preparaten met de nodige vitamines.

Kijk vrienden met zo'n menu kan je zelfs je overgrootmoeder op de kast jagen.

Dr. Smit heb ik eens een dergelijke brief laten lezen, zijn mening was terecht, deze man houdt geen vogels maar varkens.

Kijk nu elkaar niet aan en vraag ben ik het, neen het is niemand van U, het is een samenstelling uit wel tien verschillende brieven.

Maar de gevolgen van een dergelijke rampzalige voeding zijn vrijwel net eender als bij niet voeding: vele zieke en dode vogels en geen jongen.

Een aandachtig lezer zal zich vlug herinneren dat ik daarstraks schreef, dat mijn vogels bij de aanvang van de kweek wat te vet waren. Mijn mening is dat daar de oorzaak zit, zodat ik mijn vogels voor het komende jaar heel wat schraler zal voeren.

1969 zal dan moeten bewijzen of mijn vermoeden juist is, of zou er degeneratie in mijn stam optreden?

En daar zit je dan, 35 jaar ervaring, een man die zich intens in alle kanten van de liefhebberij heeft ingewerkt en de grote vraagbaak van velen is geworden, hij heeft problemen net als U, maar kan ze ook zo maar niet oplossen of jonge vogels uit de mouw schudden.

Neen dan weten we nog niets van onze liefhebberij af, maar juist al deze problemen maken voor mij althans de sport aantrekkelijker.

Maar toch doet het je wel wat, als je een pechjaar hebt.

Ook heb je kwekers die hebben het vak volkomen onder knie, die weten vóór de kweek al zoveel jongen kweek ik, zoveel punten krijg ik voor zang of kleur, schudden jongen uit de eieren, plakken de eieren dicht, kortom alles lukt en komt op zijn pootjes terecht.

De volgende keer zal ik met U eens een van deze mirakels bekijken.

Graag aan het slot van, mag ik het mijn bekentenis noemen, nog een enkele waarschuwing, pas ook op met vloeibare luisdodende middelen te spuiten, deze verdampen ook, kan nadelig zijn.

Ent tijdig, vooral zij die hun vogelverblijven niet muggenvrij kunnen houden. Voor goed afgesloten kwekerijen behoeft U niet zo bang te zijn, bestrijd echter wel intensief de muggen, geeft ze geen kans.

Augustus, September en October zijn de gevaarlijkste maanden.

usse!

De,

Al deze vogels en nog veel meer vindt U op de Internationale tentoonstelling en Bondskampioenschappen in de Rivierahal van Diergaard Blijdorp van 25 januari: 10 uur tot 2 februari: 17 uur

---

Inzenders denk aan de sluitingsdatum voor inzending van de inschrijfformulieren: 28 december 1968.

Ussel

De

Bijzondere verschijningen in de volière:

Roodstaartjes en Vliegenvangers

Op de kleurplaat, welke is afgedrukt op de omslag van dit nummer, staan een tweetal bijzondere vogels afgebeeld, die bij maar weinig vogelliefhebbers te vinden zijn. Daar is op de eerste plaats de **WITKOPTAPUIT** (*Chaimarsornis leucocephalus*), de onderste vogel op de kleurplaat. Deze vogel komt men onder verschillende benamingen tegen; Rutgers noemt hem in zijn Encyclopedie „witkop-roodstaartje”, hetgeen overeenkomt met de Duitse benaming Weisskopfrotschwanz en de Engelse White-capped redstart. D. Visser noemt hem in „Onze Vogels” 1968 pag. 415 „witkoptapuit”, overeenkomend met de Duitse benaming „Weisskopfschmätzer”. In dit artikel zullen wij deze laatste benaming blijven gebruiken.

Over deze prachtige vogel verscheen reeds in dit blad een artikel van D. Visser en graag verwijs ik hiernaar (mei nummer pag. 215). Als aanvulling hierop wil ik nog wat gegevens vermelden over het broeden met deze vogels, gegevens welke ontleend zijn aan een artikel in *Avicultural Magazine* van september/oktober 1965. Dit artikel werd geschreven door W. D. Cummings, destijds een der eigenaren van de bekende „Keston Foreign Bird Farm” in Engeland, waar men reeds vele opmerkelijke broedresultaten wist te behalen.

Een paartje witkop-tapuiten werd gedurende 3 jaren gehouden in een volière van ongeveer 13 X 7 meter, waarin zich ook wida's, kernbijters, kardinalen, duiven, kwartels en zelfs eenden en fazanten bevonden.

De man was vrij aggressief, maar omdat er voldoende ruimte was, leverde dat geen moeilijkheden op. 's Nachts sliepen ze in een van de kleine tonnetjes, welke als nestgelegenheden voor de eenden dienden.

In 1964 werd in een agaporniden-nestkast genesteld, maar toen de eieren uitkwamen waren de jongen al gauw verdwenen, waarvoor een ekster als schuldige werd aangezien. In 1965 werd weer een nest gemaakt. Eind april begon de pop met broeden, maar zij verliet steeds het nest als de man zijn waarschuwingskreet liet horen. Toen men de pop de man bij de nestkast zag weggagen, besloot men de man uit te vangen.

De pop voerde volop levend voedsel en op 11 mei verliet een jong het nest, de enige die de tussenkomst van de man had overleefd. Voor zover bekend is dit de eerste en enige keer dat met witkop tapuiten in een volière broedresultaten zijn behaald.

De bovenste vogel op de kleurplaat is de **BLAUWE VLEGENVANGER** (*Muscicapa t. thalassina*). Deze vliegenvangers worden een enkele keer ingevoerd, maar toch minder dan bijv. de Japanse blauwe vliegenvanger (*Muscicapa cyanomelana*) en de Tickell's vliegenvanger (*Muscicapa tickelliae*). Met deze laatste soort werden zelfs meerdere keren broedresultaten behaald, o.a. door Rev. Canon Lowe (zie *Avicultural Magazine* Juli/Aug.'66) en door Dr. Hans Löhr van het bekende Max Planck-Instituut in Duitsland (*Gefiederte Welt* Juni 1966).

De blauwe vliegenvangers komen voor in India benoorden de Nilgri-heuvels en in Birma, waar een wat kleiner ras voorkomt.

De kleur van de pop is valer en meer naar het grijs neigend, terwijl de kin en de zijkanten van de keel nog een witte en bruine kleur laten zien.

In Birma zijn ze aangetroffen tot een hoogte van 3000 meter en van april tot begin Juni, als ze broeden, verblijven ze op een hoogte van 1300 tot 1700 meter. In de wintermaanden trekken ze naar de lager gelegen vlakten, waar ze dan soms in groepen worden aangetroffen. Ze hebben de typische gewoonte van de vliegenvangers om een tak als vaste zitplaats uit te zoeken en van hier uit insecten te vangen, maar steeds keren zij weer naar hun vaste zitplaats terug.

Wissel

De /

VOGELHUWELIJKEN

Blauwe vliegenvangers zijn zeer beweeglijke vogels en zijn dus minder geschikt voor een kooi, tenzij deze zeer ruim is, zodat de vogels zich volop kunnen bewegen en ook een flinke vliegruimte hebben. Worden ze binnenshuis in een kooi of vitrine gehouden, dan moet men ze regelmatig in de kamer vrij laten rondvliegen.

Voor een voliëre zijn het ideale vogels en hun prachtige kleurschakeringen komen ook pas volledig tot hun recht als ze in een voliëre in de zon zitten.

Als ze pas ingevoerd zijn, moeten ze met grote zorg behandeld worden en het is beslist af te raden om ze direct in de voliëre los te laten. Daar komt nog bij dat ze nietbewegend dierlijk voedsel, zoals mierenëitjes, de eerste tijd niet willen eten; als men ze dan de eerste tijd in een ruime kooi houdt, heeft men tenminste controle op hetgeen de vogels eten en kan men pogen ze ook aan ander voedsel te wennen. Zijn ze in goede conditie en levert de voeding geen moeilijkheden op, dan kunnen ze in de voliëre worden gelaten. Ze zijn dan vrij sterk en kunnen koude ook goed verdragen, hetgeen begrijpelijk is bij vogels die op grote hoogten verblijven.

De voeding verdient de nodige aandacht en het is onvoldoende om ze alleen maar universeelvoer en wat vruchten te geven, hetgeen nog wel eens gebeurt.

Mevrouw Haarmann uit Hamburg heeft in „Die gefiederte Welt“ van augustus 1962 in een artikel over haar blauwkeel vliegenvanger een uitstekend menu voor vliegenvangers vermeld; wij nemen dit menu graag over, omdat het zo veelzijdig is dat de vogels er in een bijzonder goede conditie door blijven.

Drie theelepels universeelvoer worden bevochtigd met geraspt fruit of wortelen, hierbij komen twee theelepels eiwoer (50% beschuit en 50% fijngemaakt hard gekookt eigeel) een theelepeltje zeer fijn gesneden stukjes appel, 1,5 geraspte caskernoot en 1/3 theelepeltje honingdrank. Om de paar dagen kan men daar nog een volle theelepeltje kindermeel, 1/3 rauw ei, 1/3 theelepeltje druivensuiker en 0,5 theelepeltje honing door heen mengen.

Een dergelijk mengsel kan, wanneer het teveel is voor één dag, in de koelkast bewaard worden.

Verder moeten de vogels iedere dag levend voedsel in een zo groot mogelijke verscheidenheid hebben.

Voor de liefhebbers van insektenetende tropen zijn deze vliegenvangers bijzonder aantrekkelijke vogels. □

Vogelhuwelijken worden niet zo dikwijls, als wordt aangenomen, voor het leven gesloten, maar daarentegen vaak voor slechts één broedseizoen! Soms volgt zelfs in een seizoen na een broedseizoen een verwisseling der partners, hetgeen zelfs vaak bij zwaluwen voorkomt. Bij ooievaars komen in het voorjaar eerst de mannen terug, zoeken een nestplaats uit, dat niet altijd dezelfde plaats als die van het vorige jaar behoeft te zijn. Pas enkele dagen later arriveren de vrouwtjes, op zoek naar een nest-bezittende man; wanneer meerdere vrouwtjes bij zo'n nest komen, zijn heftige gevechten aan de orde van de dag en de man accepteert het sterkste vrouwtje, dat niet dezelfde ega van het verleden jaar behoeft te zijn. Eenzelfde gedragsregel zien we ook bij bijna alle trekvogels; in de winterkwartieren blijven de paren zelden tezamen, ze rulen daar en de bijna geheel verdwenen activiteit der geslachtsklieren doet iedere verbintenis teniet gaan. Verschillende zangvogelsoorten en kraaiachtigen, die ook in de winter in hun broedomgeving blijven, behouden nauwere familiebetrekkingen. Wilde ganzen en zwanen daarentegen vormen wel paren voor het leven, al worden nieuwe verbintenissen, die door de dood zijn vervallen, aangegaan. □

UIT BUITENLANDSE TIJDSCHRIFTEN

Avicultural Magazine van maart/april bevat weer enige artikelen over bijzondere broedresultaten, welke werden behaald. Zo vertelt Mrs. Scamell over haar succes met blauwkap tangara's (*Tangara cyanocephala*), die in een half open nestkastje in de buitenvoliëre nestelden en daar 3 jongen grootbrachten met maden, fruit en fijn gesneden hart, later werden ook meelwormen gevoerd.

In Italië werden bij Mr. Zucca twee tangara-bastaarden geboren, iets dat niet veel voorkomt. Een man blauwnek tangara (*Tangara cyanicollis*) paarde met een pop maskertangara (*Tangara nigrocincta larvata*), hetgeen de heer Zucca twee zeldzame bastaarden opleverde.

Verder is in hetzelfde nummer nog een interessant artikel opgenomen van Christian R. Schmidt over waarnemingen bij vogels in de dierentuin van Zürich, vooral met betrekking tot het broeden en het gedrag van de vogels.

EEN OGENBLIKJE

door S. J. Houtenbos

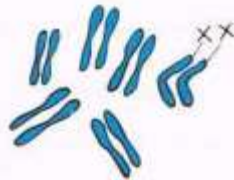
Eerst een kleine rechtzetting. Zoek op: biz. 508 van het novembernummer, tweede alinea van onderaf, in de tweede kolom. Daar staat: "De staafjes die een paar vormen zijn - wat aanleg betreft - volkomen gelijk. De staafjes waaraan bijvoorbeeld de kleur der veren ten grondslag liggen, vormen samen één paar; één paar van de man en één van de pop." Dit moet zijn: één van de man en één van de pop. Streep dus het woordje "paar" door.

GESLACHTS-GEBONDEN EIGENSCHAPPEN.

Een hele mond vol! "Geslachtsgebonden eigenschappen", het lijkt inderdaad heel wat, maar het valt wel mee. We hebben in de vorige aflevering gezien dat het geslacht man of pop óók afhankelijk is van de vererving. Het zijn weer de kernstaafjes die uitmaken of de nieuwe jonge vogel een man of een pop wordt.

Geslachtsgebonden eigenschappen zijn eigenschappen **GEBONDEN AAN HET GESLACHT**. Gebonden dus aan de staafjes die uitmaken van welk geslacht de nieuwe vogel zal zijn: man of pop. We gaan dat weer visueel bekijken en dan zullen we tevens zien hoe de geslachtsgebonden eigenschappen door de ouders aan de jongen worden meegegeven. Let goed op; we zullen het langzaam doen!

Compleet stel staafjes van de man. De kernstaafjes, waarin zich als een spiraal de erfelijke eigenschappen bevinden, vormen nu nog paren. Dit is de onrijpe toestand van de voortplantingscel.

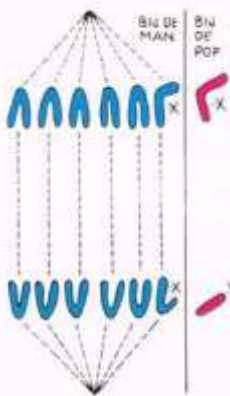
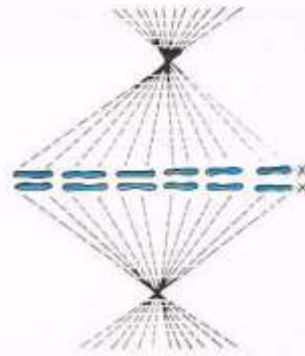
De onrijpe eicel van de pop. Ook hier vormen de kernstaafjes nog paren. Vergelijk de z.g.n. geslachtsstaafjes met die van de man hiernaast. Pop X Y en de man X X. Dat verschil moet U goed onthouden.

Wanneer de zaadcellen en de eicellen rijpen, worden de paren gehalveerd.

28

Door "magnetische stralen" worden de paren staafjes, die eerst netjes op één rij zijn gaan liggen, gehalveerd. Hier dus het begin van de rijpsdeling, van de halvering der paren. (Reductiedeling)

Hier voltrekt zich de reductiedeling. De kernstaafjes worden naar twee kanten "getrokken", zodat deze paren nu nog slechts eenlingen zijn. De bovenste groep staafjes kan aan de bevruchting meewerken óf de onderste groep. Welke van deze twee groepen? Dat berust op toeval. Ziet U de "X" staafjes?

Hetzelfde gebeurt ook met de staafjes van de pop (in de eicel dus).

Ook hier worden de paren gereduceerd tot eenlingen.

Het gevolg is, dat in de ene groep staafjes het X-staafje ligt, maar in de andere groep het Y-staafje. Welke van de twee groepen aan de bevruchting meewerkt berust op toeval.

Na de reductiedeling zijn er dus 4 groepen staafjes.

Twee van de man en twee van de pop.

Welke groep van de man welke groep van de pop zal ontmoeten berust op toeval.

Ussel

De

Hier ziet U de vier groepen staafjes. 1 en 2 zijn van de man; 3 en 4 zijn van de pop.

Laten we maar aannemen dat in dit geval groep 2 (van de man) zich samenvoegt met groep 4 (van de pop).

Hieronder vindt U het resultaat van deze bevruchting.

Het resultaat van deze bevruchting is, dat deze kiem zal uitgroeien tot een pop. Ziet U? X-Y!

Als de groep van de man was samengevoegd met groep 3 van de pop, zou de kiem uitgroeid zijn tot een man. (X-X)

De geslachtsgebonden eigenschappen zijn a.h.w. gebonden; "vastgebonden" aan de geslachtsstaafjes. Hieronder vallen bij parkieten bijvoorbeeld: albino, lutino, isabel, slate (grijsachtig) en opaline. Laten we de isabel eens bij de kop nemen. Wat voor isabel geldt, geldt eveneens voor de andere eigenschappen die hierboven genoemd zijn.

Er zijn 3 mogelijkheden die U hiernaast vindt afgebeeld.

Deze geslachtsgebonden eigenschappen kunnen alléén gebonden zijn aan het X-staafje, dus NIET aan het Y-staafje. Ze vererven dus tegelijk met het geslacht mee!

Als één der X-staafjes bij de man de eigenschap draagt, is de man split voor isa

bel, d.w.z. normaal, maar isabel verervend.

Bij de pop is dat anders. Er is maar één X-staafje; er is dus maar één mogelijkheid. Of de pop is werkelijk isabel of helemaal niet. Het Y-staafje kan eenvoudig geen factor dragen. Split-isabel poppen bestaan dus niet!!

De volgende paringsmogelijkheden kunnen worden toegepast:

MAN		POP
isabel	x	isabelisabel
normaalsplit isabel	x	isabelsplit
isabel	x	normaal
normaal	x	isabel

Probeer nu eens voor U zelf deze paringen uit te rekenen. Maak daarvoor de tekeningetjes zoals op bladzijde 509 tweede kolom (novembernummer) en teken de isabelfactor erbij, zoals ik in deze bijdrage heb gedaan. U komt er wel uit. De volgende keer doe ik het voor U en kunt U vergelijken. Wie weet, doet U het beter als ik!

NOGMAALS . . . DE NOTENKRAKER

vervolg van pag. 22

Het is nog te vroeg om met zekerheid iets over het karakter van deze invasie te kunnen vertellen. Wel is het zo dat de vogels buitengewoon vroeg zijn gekomen, eerder dan in andere invasie-jaren. Dan verschenen ze meestal pas omstreeks begin oktober, terwijl nu de eerste waarnemingen dateren van begin augustus. Zeker is dat het hier om een invasie van bijzonder grote omvang gaat. Voor een goed beeld van het verschijnsel is het van veel belang dat ook U in de komende maanden Uw waarnemingen van notenkraakers met plaats en datum aantekent, vooral ook van het gedrag of het voedsel dat door de vogels wordt gegeten. Deze waarnemingen en eventueel dood gevonden exemplaren kunnen altijd worden gezonden naar het Zoölogisch Museum, Plantage Middenlaan 53 te Amsterdam, telefoon 020- 947555. Mogelijk kan Uw bijdrage helpen bij het oplossen van de raadsels van de invasie.

Hopelijk draagt dit stukje enigzins bij tot meer kennis over deze bijzondere vogel en wilt U zo vriendelijk zijn om het op te nemen in een der nummers van „Onze Vogels.“

P.P.A.M. Kop,
p/a Zoölogisch Museum,
Amsterdam.

Isabel

De

door Robin L. Restall

De Geelbuikgors

De afgelopen zomer heb ik bij importeurs herhaaldelijk Zuid-Afrikaanse vogels gezien, die men slechts bij uitzondering daar aantreft. Een van deze vogels is geelbuikgors, die onder de meest verschillende benamingen wordt aangeboden. Het is daarom goed om te informeren naar de wetenschappelijke benaming en indien deze *Serinus falviventris* luidt, weet U dat het een geelbuikgors is. De meest misleidende naam waaronder ze worden aangeboden is wel grote- of dubbele Mozambiquesijs, want dat is deze vogel beslist niet. Toch zijn er kwekers geweest, die meenden een grote Mozambiquesijs (*S.m.granti*) te kopen, terwijl het in werkelijkheid een geelbuikgors was.

Er zijn 6 rassen bekend en het is moeilijk te zeggen welke het meest wordt ingevoerd.

De man *S.f.flaviventris* heeft een volle gele kleur op het voorhoofd; de wenkbrauwen, kin en keel en de gehele verdere onderzijde, inclusief de onderstaartdekveren zijn eveneens geel. De bovenkop en de oogstrepen zijn olijfgroen. De oorstreek en streep onder de gele wangvlek zijn olijfgroen. De rug is groen met donkerbruine tekening; deze groene kleur heeft op de stuit en de bovenstaartdekveren een gele tint. De vleugels en staartveren zijn donker bruin-grijs, waarbij de vleugelveren geel en groen omrand zijn. De pop is zeer duidelijk van de man te onderscheiden, haar onderzijde is vuil-wit tot crèmekleurig, met het meeste wit bij de keel en de donkerste kleur op de buik. De borst en flanken hebben een donkergrijze streep-tekening. Wat de bovenzijde betreft, deze is crèmekleurig waar dat bij de man geel is en grijs-groen waar de man olijfgroen is. De vleugel- en staartveren zijn grijs-bruin met een lichtgele of groene omzoming. Bij beide geslachten zijn de ogen donkerbruin, de snavel hoornkleurig en de poten zwart.

Jonge vogels lijken op de pop, maar hebben een donkerder tekening, vooral in het midden van de veren, waardoor zij de indruk maken meer gespikkeld te zijn dan de pop.

Het lijkt mij goed de andere rassen kort te vermelden. De *S.f.quintoni* heeft een vollere gele kleur, welke naar oranje-geel neigt. De pop is minder zwaar getekend dan bij de *S.f.flaviventris*. Deze vogels zijn ook wat groter.

Bij de *S.f.guillamodi* zijn zowel man als pop opvallend donkerder van kleur, bovendien zijn bij de pop de zijparten van de kop grijs en is de tekening op de onderzijde wat opvallender.

De *S.f.marshalli* werd vroeger als een aparte soort beschouwd, maar tegenwoordig is algemeen erkend dat het een ras is van de *S.flaviventris*. De opvallendste verschillen zijn de stuit, die heldergeel is, en de bovenkop, die een geelgroene kleur heeft en bovendien een streep-tekening. De pop heeft de minste tekening van al deze rassen. Vogels van dit ras worden meestal aangeboden als grote Mozambiquesijsen.

S.f.aurescens lijkt wel wat op het voorgaande ras, maar heeft een minder groene tint en de tekening op de bovenkop is minder zwaar. De pop heeft van alle rassen het minst geel in haar bevedering.

De *S.f.damarensis* tenslotte is opvallend groter dan de voorgaande rassen en heeft een citroenkleurige stuit. De man is opvallend groener van kleur en de pop heeft minder tekening op de borst.

De geelbuikgors is een vogel, die veel in het struikgewas leeft en soms in stadstuinen wordt aange-troffen, maar die toch vooral op de grasvlakten in zijn element is. Het is een uitstekende zanger en moet zonder twi-fel gerekend worden tot een van de beste zangers onder de kleinere tropen, die het

met succes kan opnemen tegen de Mozambique-sijs en de wilde kanarie.

In natuurlijke staat kan een man in de top van een struik of lage boom een half uur lang onderbroken zitten zingen, waarbij zich al gauw zijn rivalen gaan voegen, met als resultaat een prachtige samen-zang van deze vogels.

In de natuur is waargenomen dat ze hun territorium fel verdedigen en in volières moet hiermede goed rekening worden gehouden, want als ze broedrijp zijn, zullen ze iedere zingende man fel achtervolgen.

J.H. Walmsley publiceerde in Avicultural Magazine van 1952 een artikel over de geelbuikgorz en hij merkt hierin op dat buiten het broedseizoen het een bijzonder vredelievende vogel is en mannen pelden zelfs zonnepitten voor de kanaries en jonge kanaries, die in dezelfde volière verbleven, werden door hen gevoerd.

Zodra de mannen broedrijp worden, veranderen ze echter volkomen. De heer Walmsley wijst er verder op, dat als hij de man zonder meer bij een pop plaatste, deze laatste het bijzonder moeilijk kreeg, maar als hij de man bij meerdere poppen in de volière liet, zodat hij zelf zijn echtgenote kon uitkiezen, hij een modelechtgenoot was.

In de natuur eten ze alle mogelijke zaden, zowel graszaden als zaden van struiken en jonge boomknoppen. In een volière blijven ze in prima conditie op een menu, dat bestaat uit zaadmengsel voor kanaries, aangevuld met zonnepitten, onkruidzaden, groenvoer, krachtvoer en in de broedtijd optokvoer en grit.

In de natuur bouwen ze hun nesten laag bij de grond in het midden van een dichte struik. Het wordt gemaakt van twijgen, grashalmen, plantestengels en ander geschikt materiaal en bekleed met zachte stoffen zoals dierlijk haar en plantenspluis. Het legsel bestaat uit 3 of 4 eitjes, wit of lichtblauw van kleur.

De broedtijd bedraagt 13 dagen en opmerkelijk is dat zelfs in het wild broedende poppen dan zeer tam worden, zo zelfs dat het mogelijk is de pop op het nest aan te raken zonder dat ze wegvliegt.

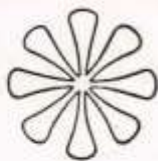
In een volière, maar ook in een kooi, gaan ze gemakkelijk tot broeden over, als we maar een paar hebben dat elkaar accepteert.

Als nestgelegenheid kan het beste een open nestbakje worden gegeven.

Ook zijn kruisingen met kanaries mogelijk.

Geelbuikgorzen zijn sterke vogels die, als ze eenmaal geacclimatiseerd zijn, hetzelfde behandeld kunnen worden als kanaries. De wintermaanden kunnen ze in de buitenvolière blijven, als ze 's avonds maar het nachthok ingaan.

□

BOEKEN NIEUWS

„Vogelvolk im Garten“ is een boekje, dat door het Landbuch Verlag in Hannover werd uitgegeven in de bekende serie goedkope vogelboekjes. De meeste vogels, die wij in onze tuin kunnen aantreffen worden besproken en aan de hand van dit boekje zal het een ieder lukken deze vogels te identificeren, temeer daar niet minder dan 32 kleurenfoto's er in zijn opgenomen. Geen wonder dat reeds zo'n 20.000 van deze boekjes werden verkocht en nu weer een herdruk noodzakelijk was. De prijs bedraagt D.M. 6.80.

Tragopanen

Ussel

door
R. R. P. van der Mark.

Tragopanen, in het Nederlands Saterhoenders geheten, maar door geen enkele liefhebber of handelaar zo genoemd, zijn hoenderachtige, sterke en zeer vertrouwelijke vogels met een onvoorstelbare kleurenpracht, zoals de kleurenafbeelding overduidelijk aantoont.

Ze bezitten het type van de Patrijs met hun vrij gedrongen bouw, maar zijn veel groter van formaat, terwijl de afgeronde staart niet minder dan 18 penne bezit.

De haan draagt alleen sporen; Tragopanen, waarvan tot nu toe 6 soorten bekend zijn, leven in bergstreken tussen de 1000-4000 meter hoogte in Mid-

den Azië, waar ze zich in de vaak vochtige bossen ophouden, terwijl hun voedsel bestaat uit bladknoppen, boombladeren, besvruchten, zaden en insecten. Hun gedrag lijkt meer op dat der Auer- en Korhoenders, waaronder ze ook worden gerangschikt, omdat hun gedrag, type en geluiden hiermee zeker overeenkomst vertonen. Uitgesproken boomvogels als ze zijn, gebruiken ze vaak verlaten ravennesten als nestplaats, waar de hen met behulp van takjes en bladeren een nieuw nest inricht, waarin ze haar 4-8 (en niet 2, zoals in sommige boeken nog staat!) bruine en veelal gespikkelde eieren afzet, die na een broedperiode van circa 28 dagen uitkomen.

De /

In de volière legt de hen, geslachtrijp op 2 jarige leeftijd, evenals de haan, hoog in de eendenkorf, of open mandje zeer onregelmatig, vanaf april tot eind mei, zelfs juni, soms wel 16 eieren per seizoen. Zelf broedt ze dan niet gauw, maar het komt voor. De eieren zijn gemakkelijk uit te broeden onder een broedse, gezonde, luisvrije krielkip. De zwartbruine pientere kuikens zijn kolossaal vlug in hun bewegingen, maar . . . . . verlangen een bijzonder goede en vooral WARME verpleging, waaraan het bij de liefhebbers-fokkers maar al te vaak ontbreekt.

Een vrijwel constante temperatuur van 100 graden F. (37,5 C.) in de uitloopruijme gedurende de eerste weken is heus absoluut noodzakelijk voor de groei en de aktiviteit der kuikens, die bij een te lage temperatuur klagelijk piepen, niet onder de pleegmoeder uitkomen, dus geen voedsel tot zich nemen en liever sterven, dan eten en drinken! Het klinkt hard en overdreven, maar het is waar en de fazantenliefhebbers onder de lezers weten, dat ik met Tragopanen grote foksuccessen heb bereikt, zodat dit ervaring uit de eerste hand is.

Zolang die temperatuur, ook 's nachts, denkt U daar goed aan, blijft gehandhaaft, is er niets aan de hand; als voedsel ontvangen mijn kuikens vanaf de tweede levensdag: fazanten-opfokvoer, of kalkoenen-opfokvoer (met enheptin tegen de gevreesde blackhead-zwartkopziekte), 5 X daags zeer fijn gehakte brandnetels en duizendblad, lauwwarm drinkwater, enkele mierpoppen, vers, of uit de diepvries. Veel werk derhalve de eerste tijd, omdat het fijne haksel bij die hoge temperatuur zeer gauw uitdroogt en de kuikens het dan niet meer nuttigen, maar staan te piepen om meer . . . vers, lekker rukend voer!

Door het drinkwater gaan enkele druppels geconcentreerde vitaminen AD, of multi.

Graspollen, van niet gespoten gras, kleine wormpjes en slakjes, stukjes meelworm mogen worden verstrekt, maar niet de eerste weken! Zaden, zetmeelhoudende stoffen en gekookte eieren zijn vóór de 14e levensdag van Tragopankuikens funest, omdat hun lever, alveesklier dit voedsel nog niet kan verwerken. De kuikens groeien langzaam op en hebben op een leeftijd van twee maanden geen extra warmtebron meer nodig; ze zijn dan uitgegroeid tot vogels, die 's avonds al fijn gehakt kuikenzaad en hele tarwekorrels eten, alsmede een bodempje universeelvoer. Fijn gehakte brandnetels en later hele stengels blijven het dagelijkse menu, ook als de vogels volwassen zijn en de bezitter van deze uiterst kostbare vogelsoort doet goed vanaf maar al jonge brandnetelstengeltjes te voeren!

Naast brandnetels eten Tragopanen gras, oud brood, kleine stukjes appel, banaan, rozijnen, druiven, sla, muur, paardbloemen, duizendblad en ander groen, jonge takken. Een emmer groen, onkruid per dag vindt ieder paar heerlijk; ze zoeken er naar hartelust in. Weinig universeelvoer is goed, mais is alleen 's winters nuttig, want het maakt de vogels spoedig veel te vet, vooral, wanneer ze niet over

een ruime, lange buitenvolière beschikken. Ter voorkoming van pootbevrozing is een binnenvolière noodzakelijk, waarin de vogels worden ondergebracht. Een dikke laag wit zand voor zandbaden is noodzakelijk, evenals hoog aangebrachte dikke zitstokken. Tragopanen kunnen zeer mak worden, uit de hand eten, maar het opvangen is vaak hun dood! Voor andere siervogels, zoals pauwen siereenden en kleine vogels hebben ze ontzag, of tonen niet de geringste belangstelling. De hanen onderling zijn vrij vredelievend, maar sommige hennen, als trio gehouden met één haan, kunnen elkaar het leven zuur maken, zodat scheiding noodzakelijk is. Zijn de kuikens 4 maanden oud, dan begint bij de jonge hanen al een gedeeltelijk prachtkleed door te schemeren, vooral aan borst en nek, terwijl de hennetjes lichter bruin worden. Op 2 jarige leeftijd zijn de hanen in volle pracht en beginnen in het voorjaar te baltsen, waarbij ze twee blauwachtige zwellichamen op de kop kunnen uitpompen en een zeer fraaie getekende kinle van wel 10 centimeter lengte kunnen opblazen, hetgeen een hoogst interessant schouwspel is, dat in de natuur zijn weerga niet kent.

Temminck Tragopanen, waarvan de kleurenafbeelding een haan in volle pracht toont, stammen uit de bergen van Z.O. Tibet en N. Assam; duidelijk te herkennen aan zijn kobaltblauwe gezichtshuid is de Temminck haan te onderscheiden van de Satyr Tragopan haan, die een zwart gezicht bezit!

Temminck Tragopanen zijn in Europa momenteel buitengewoon zeldzaam: In de U.S.A. komen ze meer voor bij de liefhebbers, maar de dollar-guldenkoers is zo absurd in ons nadeel, dat invoer te kostbaar is. Wildvang import uit India stuit op talrijke moeilijkheden en komt sporadisch voor, zodat in teelt ook bij de Satyr Tragopan aan de orde van de dag is. Gelukkig voor de liefhebbers zijn er van beide genoemde soorten enkele exemplaren te onzent, zij het na het overwinnen van schier onoverkomelijke moeilijkheden, gearriveerd en in de beste handen, het wachten is nu nog op de Blyth variëteit, die ook in de U.S.A. is uitgestorven als volièrevogel, maar met zijn oranje borstpartij wel de allermooiste is te noemen. De toekomst van Tragopanen als volièrevogel is in Europa thans weer verzekerd, al zullen de fokkers alle zeilen dienen bij te zetten, om aan de geweldige vraag te kunnen voldoen in binnen- en buitenland. De serieus geïnteresseerde liefhebber verwijs ik naar mijn nieuwe boek "Fazanten" (Uitg. My. N.V. L.J. Veen, A'dam) dat in 1969 uitkomt en waarin de Tragopanen in extenso staan beschreven.

Al geruime tijd geleden heb ik 'ns iets over de inokanarie geschreven. Ook in het door mij geschreven boek heb ik summier de inokanarie behandeld. Bij mijn schrijven daarvan heb ik de nodige gereserveerd in acht genomen. Dit moest ik wel, want de inokanarie was toen nog maar pas ontstaan. En nog tot op heden kunnen we geen concrete verklaring geven van dit fenomeen. Intussentijd zijn er enkele jaren verlopen en weten we iets meer. Althans dat denken we te weten.

De laatste jaren zijn we van de ene verbazing in de andere gevallen.

Nieuwe mutaties, combinaties van de verschillende mutaties door de werking van de verschillende factoren, waardoor we een kleurspel hebben te weeg gebracht waarvan velen van ons geen weet van hebben.

H. J. Veerkamp

Het fenomeen -INO-

In onze broedkooien hebben we van alles geëxperimenteerd. Soms blijken sommige combinaties van kleuren nu niet precies datgene te zijn, wat we verwacht hadden. Er zijn ook combinaties die wel hun nut hebben om een inzicht te krijgen van de werking van verschillende factoren, doch als showvogel praktisch geen waarde hebben. We denken daarbij aan de factorencombinaties van isabel-pastel-opaal of bruin-pastel-opaal.

Wat hun erfelijke aanleg aangaat behoren deze vogels tot de gepigmenteerden groep. We kunnen echter aan deze kleurkanaries geen greintje pigment ontdekken, of wel zo weinig dat we over veel fantasie moeten beschikken om er een gepigmenteerde vogel in te zien.

Dat dergelijke vogels wel degelijk behoren tot de gepigmenteerden, bewijst ons als wij hun paren aan een vetstofkleurige. Kakelbonte nateelt is dan ons deel.

Dit is tevens het geval als we de inokanarie, hetzij de albino, rubino en lutino, respectievelijk wit, rood en geelfactorige roodogige, zouden paren aan een vetstofkleurige partner.

De inokanarie waaronder wij verstaan de roodogige vogel, behoort tot de gepigmenteerde groep althans wat hun erfelijke aanleg betreft.

Dit sluit echter niet uit, dat er geen ino's zouden of kunnen bestaan die in wezen tot de vetstofkleuren behoren. Absoluut wel.

Het is immers altijd mogelijk elke willekeurige factor te fokken in een gepigmenteerde of ongepigmenteerde kanarie.

Hoewel velen de mening zijn toegedaan dat de -ino - een volkomen blanke vogel is, moet ik dit even recht zetten. Zij kunnen volkomen blank zijn, doch behoeven dit geen zins.

Kort gesteld kunnen we het als volgt samenvatten. Elke inokanarie in het bezit van de opbleekfactor (1ste reductiefactor en of pastefactor (2de reductiefactor) (de opaalfactor houden we voorlopig buiten het geding) bezit een vetstofkleurige verschijningsvorm. De donskleur kan in sterk verzwakte mate aanwezig zijn. Hierop kom ik nog nader terug.

Enkele liefhebbers met mij hebben zich toegelegd op het kweken van ino's. In het buitenland met name België, Frankrijk en Italië, is het fokken van ino's stevig ter hand genomen.

Men bezit zelfs al een enkel exemplaar welke opgesierd is met de ivoorfactor.

Rondom de inokanarie heeft geruime tijd een waas van geheimzinnigheid gehangen. De eerste ino's kregen wij te zien van dhr. Druart te Brussel en het moet gezegd worden dat hij zich verdienstelijk heeft gemaakt om dit fenomeen populair te maken. Vast verankerd heeft hij deze mutatie overgebracht in verschillende tinten.

Vorig jaar hadden de heer Brokmeier en ondergetekende het voorrecht om in gezelschap van een Franse en Belgische keurmeester de Parijse Kampioenschappen te keuren. Vooraanstaande kwekers, hoofdzakelijk uit Frankrijk, België en Italië exposeren daar hun nieuwigheden. Er waren daar ook enkele ino's geëxposeerd, rubino's en van de albino en lutino een enkel exemplaar.

Naar aanleiding van de laatstgenoemden kwamen we in contact met de Belgische kweker Jean-Pierre Ceuppens uit Brussel. En dit bleek de man te zijn alwaar de eerste inokanaries het levenslicht hebben aanschouwt.

Door zijn accuraatheid in zijn kweekadministratie heeft hij mij precies kunnen vertellen hoe het hele verloop is geweest van het ontstaan van de ino. Ik zal u de details besparen en alleen in grote lijnen weergeven, zoals hij het mij vertelde.

Sinds mijn jongensjaren heb ik mij bezig gehouden met kanaries. In 1960 echter heb ik mij een vaste koers gezocht in de kweek van kleurkanaries. Vooral in de beginperiode van mijn gerichte kweek, is dhr. Veldekens keurmeester van de A.O.B. mij terwille geweest. Veel heel veel heb ik van hem mogen leren. En nog steeds weer opnieuw ben ik hem dankbaar voor zijn wijze lessen en raadgevingen.

In deze beginperiode bezat ik een "Hgroodbruine man. Door dhr. Veldekens werd mij aangeraden om deze man te gaan gebruiken als stamvader. Met deze vogel zou het mogelijk zijn om een mooie stam o.roodbruinen op de bouwen. Door middel van geleide inteelt moest ik trachten alle goede eigenschappen die deze man bezat vast te leggen in zijn nateelt. Dat de o.roodbruine man de sleutel tot mijn geluk zou worden wist ik toen nog niet. Hij bleek later de grondlegger te zijn van de inokanarie.

Inleiding

Een dochter van deze man gepaard aan een achterkleinzoon zou de eerste rubino ten tonele voeren. In het broedseizoen van 1964 bekwam ik uit genoemde paring 4 bevruchte eitjes. Op 7 juni, de datum van uitkomen was er slecht een jong dat zich van de eischaal bevrijdde. Toen het jong 2 a 3 dagen oud was bemerkte ik, dat de ogen door de nog gesloten oogleden heel bleek waren, die later bleken robijnrood te worden.

Op de elfde dag begon de pop het jong te plukken. Doordat ik geen andere pop ter beschikking had, nam mijn vrouw de zorg voor het kleintje op zich. Met een spateltje voerde zij het jong, doch haar goede zorgen ten spijt, stierf het jong toen het ongeveer 4 weken oud was.

En hier verdween mijn illusie als sneeuw voor de zon. Het tweede legsel, hetgeen ik deponeerde bij een andere pop, gaf mij 3 stuks rubino's.

Ik kreeg zelfs nog een derde legsel ook 1 rubino. Deze roodogen werden door mij geëxposeerd als zijnde zalm resp.o.rood met de bemerking rode ogen.

Het jaar daarop werden door mij diverse paringen toegepast zoals, broer x zus, halfbroer x zus etc. En zie de mutatie was vastgelegd. Wie schetst mijn verbazing en geluk toen ik in 1966 uit een koppel goudisabel een gele vogel met rode ogen bekwam. De ouders van deze roodog was broer x zus.

In een korte spanne tijds was het geluk met mij geweest, eerst de rubino en toen de lutino als mutatie. In dat zelfde jaar paarde ik de vader van de lutino terug aan zijn moeder, een goudisabel, die mij ook een lutino schonk. Het was een intensieve vogel. Uit gevoel van verplichtingen heb ik deze afgestaan aan dhr. Druart.

In 1966 had ik voldoende materiaal om de albino te creëren, hetgeen ik deed door mijn rubino's en lutino te paren aan zilvertinten.

Tot zo ver onze vriend Jean-Pierre.

Tot verleden jaar waren alle ino's bruin of isabelfactorig. Dit broedseizoen hebben we de eerste ino's gezien welke thuis horen in de groen en agaatserie. In 1967 waren we erg benieuwd hoe deze vogels er uit zouden zien. Met de beste wil van de wereld konden we niet zeggen hoe zich dat precies zou ontwikkelen. In het vroege voorjaar van dit jaar kreeg ik de eerste groenfactorige ino te zien bij dhr. Druart. Een roodogige zalmkleurige met een lichtbruine waas overgoten vogel met donkere dons.

Op dat moment durfde we niet vast te stellen of deze vogel de erfelijke aanleg voor groen (brons) of agaats bezat. Het bleek een brons-inoman te zijn. Hier bij zij vermeld dat in een dergelijk vogel totaal niets van -brons - valt te ontdekken.

Volgens de bekende Franse kweker Ascherie, alwaar ik indertijd een gesprek mee had, bleek het dat we nogal wat van mening verschilden. Volgens mij moest het mogelijk zijn om de inofactor, de eigenschap van rode ogen, ook in de agaats en groene te fokken. (Uiteraard laten zij niets meer van deze kleurenkenmerken zien, behouden de donkere dons bij de groen-ino.)

Dhr. Ascherie was er niet helemaal van overtuigd, doch dit jaar gaf hij lachend mijn hypothese toe. Het was hem ook gelukt om buiten de isabel en bruinfactorige, agaats en groenfactorige ino's te fokken. Zelfs heeft hij de inofactor overgeplant in recessief-wit. Het is een vogel die erfelijk thuis hoort tot recessief blauw. Maar in het geheel niet op blauw gelijkt.

Het verwondert niemand die dhr. Ascherie kennen dat hij weer iets aparts heeft gefokt. Verleden jaar overdonderde hij ons met een juweel van een bronsmozaïek-opaal, dit jaar liet hij ons een zg. grijsvleugel zien die werkelijk ook de naam als zodanig verdiende. Practisch witte vleugels met zwarte toppen. Deze grijsvleugel overblufte alles wat we tot op heden aan grijsvleugels gezien hebben.

De laatste jaren had men mij het predicaat opgespeld dat ik niet zo grijsvleugel-minded was. Zelf noem ik het - voorzichtigheid.

Deze vogel heeft mij er ten volle van overtuigd dat zij bestaansrecht heeft verworven.

Hoewel dit laatste niets met ino's uitstaande heeft, wil ik dit eerste gedeelte van dit artikel besluiten om elke serieuze kweker, vooral op het hart te drukken de zaak stevig in handen te houden.

De vogels die onze Belgische en Franse liefhebbers laten zien vormen een teken aan de wand.

Mogelijk kunnen we hun inzendingen in Jan.1969 op de grote Int. Tentoonstelling te Rotterdam bewonderen. Zij zullen ons tot nadenken stemmen.

Willen wij werkelijk onze nog steeds toonaangevende plaats op kleurkanariegebied behouden, dan zullen we hard aan het werk moeten wil onze glorie niet gaan tanen.

KENT U DE MAL-SUTIKKA?

M. de Jong

Wedden dat de meesten uwer zullen „Nooit van gehoord!“? Dat kan ik mij levendig indenken, maar als ik vraag of u het Ceylon-honingvogeltje kent, dan zullen er stellig lezers zijn die instemmend knikken. Het woord 'mal-suttika' is de Singalese naam; de namen die hem zijn gegeven in het Tamil, een taaltje dat door een groot gedeelte van de Ceylonse bevolking wordt gesproken, zal ik u maar onthouden. Zij zijn voor ons oninteressant en vrijwel niet uitspreekbaar.

De Ceylon-honingvogels bereiken een lengte van ruim elf centimeter. Vooral de mannetjes zijn in het broedkleed een lust voor het oog als zij op de manier van de kolibries - ze worden ten onrechte op Ceylon wel betiteld met 'hummingbirds' - nectar uit de bloemen zuigen of trachten minuscule insecten en spinnetjes te bemachtigen. Soms blijven ze al 'biddend' voor de bloemkelk hangen, maar vaker strijken ze er op neer, terwijl de wiekjes voortdurend in beweging blijven en op en neer worden bewogen. Met de spitse, naar beneden gebogen snebjes boren ze, als ze er zo niet bij kunnen, gaatjes in de bloembodem. Vooral wanneer de zon haar stralen laat spelen op de foeragerende mannetjes, zijn het net vliegende edelstenen. De kop is fraai purperkleurig evenals de vleugeldekveren; de kin, keel en bovenborst diep purperblauw, evenals de stuit waar de vogel zijn Engelse naam 'purple-rumped sunbird' aan dankt. De onderdelen zijn kanariegeel maar worden naar onderen toe hoe langer hoe bleker, bij het witte af. De bovendelen zijn donker kastanjebruin, de staart is vrijwel zwart.

Het vrouwtje is in een heel wat minder opzichtig pakje gestoken; bij haar zijn kop, rug en staart grotendeels donkergrijs, terwijl zij van onderen vuilwit is getint. Vrij opvallend is het witte wenkbrauwkje, dat de mannetjes buiten de broedtijd missen, hoewel zij voor het overige vrijwel eender gekleurd zijn als de dames.

De vrij lange tong is een ingenieus apparaat: het voorste tweederde gedeelte is hol en loopt dan uit in een smalle groef, die in verbinding staat met de slokdarm; het voorste puntje van de tong is gespleten en doet denken aan het uiteinde van een slanggetong!

In tuinen en op plaatsen waar veel bloemen bloeien kan men deze 'sunbirds' zien, niet alleen de Ceylon-honingvogels, maar eveneens de Purperhoningvogel en de Loten's honingvogel, die ook wel Lotushoningvogel wordt genoemd. Niet zelden wordt er een partijtje gevochten, want deze diertjes staan bekend als erg vechtlustig. Vooral in de paartijd dulden zij geen soortgenoten in de buurt en ook andere honingvogels worden verwoed ge-

attaqueerd. Omstreeks januari beginnen de heertjes weer te verkleuren en krijgen zo successievelijk hun 'zondagse' kostuum terug. Niet lang daarna beginnen ze de dames het hof te maken door met glad langs het lichaam gedragen veren de lucht in te schieten, om vervolgens verticale spiralen beschrijvend, naar beneden te komen. Zij doen denken aan een vliegtuigje dat almaar loopings the loop uitvoert. Deze luchtacrobatiek gaat gepaard met een metalliek klinkend gezang, dat echter bitter weinig om het lijf heeft. Trouwens de meeste honingvogeltjes zijn niet al te best 'van de tongriem gesneden', want hun zang en wat er voor door moet gaan, heeft veel weg van een soort sjirpen of tsjilpen; er zijn echter uitzonderingen die de regel bevestigen.

Is het huwelijk eenmaal gesloten dan wordt met de nestbouw begonnen, doorgaans in februari, maar ook wel eens een paar weken later. Het mannetje komt hier niet aan te pas, want hij heeft het op zijn manier veel te druk met zingen(!), voedsel zoeken en indringers verjagen! Maar madame kwijt zich uitstekend van haar taak, want als de wieg eenmaal gereed is, dan hangt er aan een tak op een hoogte van ongeveer een meter een bouwwerkje dat gezien mag worden! Het is peervormig met een vliegopening aan de bovenzijkant; in vrijwel alle gevallen is dit vlieggat overhuifd. De bouwmaterialen voor de toekomstige kinderkamer bestaan uit uiterst fijne vezeltjes, die ineen geweven worden met spinrag en verder uit reepjes boomschors, mossen en korstmossen. De binnenzijde wordt warm gevoerd met plantepluis. Op dit zachte bedje komen de twee eitjes te liggen, die een groenachtige grondkleur hebben met donkerder groene en olijfbroene vlekjes en puntjes, die vooral het dichtst opeen staan aan de stompe pool. Het broeden geschiedt uitsluitend door het vrouwtje en duurt een dag of twaalf, dertien. Het kroost verlaat de hangwieg als het ongeveer tweeëneenhalve week oud is.

Wat het houden in voliëres betreft citeer ik Rutgers: „Deze vogels zijn goed in een ruime vitrine of binnenvolière te houden en kunnen 's zomers in de buitenvolière, mits ze 's nachts binnen blijven. Behalve een goed nectarmengsel eten ze bananen, sinaasappels, druiven en andere zoete gekweekte vruchten.“ Rutgers heeft het hier over de Purperhoningvogel, maar deze is zo nauw verwant aan de Ceylon-honingvogel, dat de voeding ook wel indientiek zal zijn.

Wissel

De

Chr. Walraven

Uit „Encyclopaedie voor de vogelliefhebber“.

In verband met berichten dat de Paradijsparkiet (*Psephotus pulcherrimus*) weer in Australië ontdekt zou zijn, ontvingen wij een schrijven van de heer Maréchal uit Eindhoven, die hierover contact heeft gehad met de Royal Australasian Ornithologists Union en met Dr. J.M. Forshaw uit Australië.

Van deze prachtige parkiet werd eind vorige eeuw aangenomen dat hij uitgestorven was, maar in 1921 ontdekte C.H. Jerrard de vogel in het Zuiden van Queensland en in "The Emu" publiceerde de bekende Australische ornitholoog Chrisholm een uitvoerig verslag hiervan.

In zijn boek "De Australische Platstaartparkieten" schrijft Dr. Klaus Immelmann hierover: „Nog tot in de tachtiger en negentiger jaren van de vorige eeuw was de Paradijsparkiet vrij veel voorkomend, daarna verzwind hij echter volkomen in korte tijd. Na de eeuwwisseling gold hij als uitgestorven. Van 1918 tot 1927 werden nochtans op verscheidene plaatsen in het binnenland van Queensland en in het Noorden van Nieuw Zuid-Wales enkele koppels waargenomen en kwamen er ook verscheidene meldingen van broedgevallen. Sedertdien ontbreekt van deze soort echter ieder spoor.

Vele ornithologen nemen derhalve aan dat de Paradijsparkiet is uitgestorven. Indien men echter rekening houdt met het feit, dat zijn vaderland gelegen is in de minst bewoonde gebieden van Australië, dan is het niet uitgesloten dat kleine populaties zich tot op de huidige dag hebben in stand gehouden, zonder ooit door mensen gezien te zijn. Er bestaan inderdaad in de geschiedenis van de Australische

DE PARADIJS- PARKIET

ornithologie genoeg voorbeelden van vogelsoorten, die men jarenlang voor uitgestorven hield en die plots in grote getale opnieuw opdoken. Een beslissende verklaring omtrent de stand van de Paradijsparkiet is daarom voor het ogenblik nog onmogelijk."

Lange tijd werd dus niets meer over de Paradijsparkiet vernomen, tot enige jaren geleden weer berichten kwamen dat hij opnieuw ontdekt was.

Om hierover zekerheid te krijgen schreef de heer Maréchal aan de Royal Australasian Ornithologists Union, een instantie die zeker op de hoogte zou moeten zijn als de geruchten waarheid bevatten. De secretaris van deze vereniging antwoordde echter dat hij geen informatie kon verstrekken, het was hen bekend dat er geruchten over deze parkiet de ronde deden, maar iets definitiefs wist hij niet. Hij raadde aan contact op te nemen met de Australische specialist bij uitstek, Dr. J.M. Forshaw, hetgeen de heer Maréchal dan ook deed. Deze antwoordde dat hij in de gebieden, waar de Paradijsparkiet herontdekt zou zijn, onderzoekingen had verricht, maar de geruchten nergens bevestigd kon vinden. Verder wijst hij op een bericht dat een volwassen man Paradijsparkiet in Zuid-Queensland gefotografeerd zou zijn, maar deze foto is tot nu toe nooit gepubliceerd (als een dergelijke foto bestaat, zou hij zeer zeker direct gepubliceerd zijn, want zo'n plaatje is goud waard, merkt de heer Maréchal terecht op). Verder schrijft Dr. Forshaw nog: "Sommige vogelliefhebbers menen een "kunstmatige" Paradijsparkiet gekweekt te hebben door bastaardering van de veelkleurenparkiet met de geelschouderparkiet. In Groen's "Australische Parkieten" is een foto van een paartje van deze bastaarden opgenomen. Dat deze vogels op de Paradijsparkiet zouden lijken moet ik ontkennen, deze vergelijking bestaat alleen in de gedachten van de vogelliefhebbers".

Na bovenstaande uiteenzetting van Dr. Forshaw kunnen wij als vrijwel vaststaand aannemen dat de geruchten over de herontdekking van de Paradijsparkiet inderdaad alleen maar "loze geruchten" zijn, hoe jammer we dat ook vinden.

Aanpassing aan de tijd

We mogen gerust zeggen, dat het goed gaat met onze liefhebberij. In de achter ons liggende jaren heeft een steeds toenemend ledental geprofi-teerd van wat het hebben, houden en kweken van vogels ons aan genot en vrijetijdsbesteding kun-nen verschaffen.

Goede jaren zijn er geweest en het klimaat is nog steeds gunstig. De omstandigheden mogen doen verwachten, dat onze liefhebberij „in” zal blijven. In de jaren van voorspoed en ontwikkeling is er veel veranderd. Het is de vraag of onze aanpassing aan die gewijzigde omstandigheden zodanig is ge-weest, dat ook wij zelf met vertrouwen de toekomst tegemoet mogen zien. Deze vraag is niet voor ie-dereen op dezelfde wijze te beantwoorden. Het gaat er om op welk moment men zich in de gelede-ren der vogelliefhebbers heeft geschaard en dan gaat het precies als met het indexcijfer voor de kos-ten van het levensonderhoud, nl. een vergelijking naar de toestand op verschillende tijdstippen.

De oorzaak van de vlucht van onze liefhebberij is in zeer sterke mate te vinden in de welvaart, die finan-ciële en praktische mogelijkheden biedt in een vorm zoals die voorheen niet mogelijk was.

Uitgaande van deze welvaartstoestand is het ver-standig bij voorbaat een onderscheid te maken in de mogelijkheden van onze liefhebberij.

In de eerste plaats is dat de actieve recreatie. Dat is de vorm die ons bezig houdt met onze vogels, on-geacht met welk uitgangspunt. Anderzijds is er de passieve recreatie, die voor onszelf geldt als we genieten van onze liefhebberij zonder er mee be-zig te zijn of voor anderen de gelegenheid schept als buitenstaander te bewonderen wat er aan moois is in de vogelwereld, hetzij in de vrije natuur, hetzij in gemaakte vogelverblijven.

De wijze waarop de ontwikkelingen ons aanspre-ken wordt beïnvloed door de duur van onze lief-hebberij, onze ervaring en misschien ook wel onze leeftijd. Zij, die de ontwikkelingen hebben meege-maakt weten, dat er sprake is van een evolutie. Zij hebben die ontwikkelingen gevolgd, beleefd en aangegrepen met de kans er de voordelen van te plukken. Als er gesproken mag worden van fasen, dan zijn zij in staat deze ten opzichte van elkaar af te wegen.

G. v.d. Zalm

Nieuwe en jonge leden staan er heel anders te-genover omdat hun beginpunt ligt op een plaats waar het niet meer belangrijk is wat er was, maar wat er op dat moment is.

Als we aan de problematiek van onze liefhebberij enige vorm trachten te geven, dan is daar allereerst de **onderbouw**, die gebaseerd is op interesse voor het vogelleven, zorg, toewijding en verantwoorde-lijkheidsgevoel voor wat we ondernemen.

De vogel is het onderwerp onzer liefhebberij en het gaat er om centraal te stellen het streven van ons naar aanpassing aan de eisen die de vogels stellen, waarbij op verantwoorde wijze wordt ge-probeerd dit ook iets naar onze hand te zetten.

Verder is er de bijbehorende **bovenbouw** met al-les wat zich in materiele zin aan het oog vertoont. Hierbij ontmoeten we de volière met haar inrich-tingseisen, de samenstelling van de vogelverzame-ling, de verzorging van het geheel en ook de aflei-ding die de liefhebberij biedt met het plezier dat we eraan beleven.

De toekomst van onze liefhebberij is afhankelijk van het goede evenwicht tussen deze onder- en bovenbouw. Het gaat als met een bouwwerk. Een bovenbouw die de essentiële pellers mist is geen lang leven beschoren. Anderzijds moet een vol-doende onderbouw benut kunnen worden voor de hechtheid die verschaft kan worden. In de huidige omstandigheden gaat het meer om individuele ei-genschappen dan om materiele problemen omdat de laatste gemakkelijker zijn op te lossen.

De grote vlucht die onze liefhebberij heeft geno-men kan niet meer los worden gezien van de ge-stegen welvaart. Als welvaartsverschijnsel is het een gevolg van de verhoogde noodzaak tot ver-schaffing van mogelijkheden voor vrijetijdsbeste-ding.

De invoer van de 5-daagse werkweek heeft ingrij-pende gevolgen gehad. Uitbreiding van bestaande of schepping van nieuwe mogelijkheden tot ont-spanning waren nodig. De vogelliefhebberij ver-schaft mogelijkheden, die voor velen op prettige en aangename wijze in een grote behoefte voorzien.

De noodzaak tot verruiming van recreatiemogelij-heden kan een bezwaar hebben en het karakter van een liefhebberij beïnvloeden. Dat zien we ook op ons terrein. Nieuwe liefhebbers plaatsen zich di-rect temidden van de mogelijkheden waarmede zij zijn omringd. Aanpak met grote hokken, veel vo-gels, weinig inzicht en gebrek aan ervaring gaan hand in hand.

In één opzicht hebben deze nieuwe liefhebbers geluk. Zij kunnen profiteren van de technische en

praktische snufjes die zijn ontsproten aan de verhoogde belangstelling en de daarbij behorende vraag.

De markt wordt overspoeld met voedingsmiddelen, preparaten en wat al niet meer, die volgens hun opschrift nog beter zijn dan best. Waar vraag is, is ook aanbod en daar wordt voldoende gebruik van gemaakt. De liefhebber ondervindt zelf in hoeverre de opschriften in redelijke verhouding staan tot de feiten.

Bovendien is het arsenaal van technische attributen enorm uitgebreid. Verlichting, verwarming en noem maar op kunnen precies geregeld worden zoals we dat willen. Wat hebben velen daar vroeger hard mee moeten tobben en hoe dikwijls werden inspanningen gevraagd voor regeling van details, die nu automatisch te regelen zijn. Het lijkt of het allemaal eenvoudiger is geworden, maar ook hier kan schijn bedriegen.

Welke gemakken ons ook mogen omringen, het wezen van onze liefhebberij zullen zij niet veranderen. Alleen maar het aanzien.

Als het er om gaat de aanpassing aan de gewijzigde omstandigheden te beoordelen, kan niet worden voorbijgegaan aan de instelling van de liefhebbers.

De beginners van deze tijd kenmerken zich door een start met laaiend enthousiasme. De praktijk moet leren of dit echte liefhebbers worden of, ... weg liefhebberij.

De instelling van de oudere garde is heel anders. Zij zijn zorgvuldiger en dikwijls niet wijs met de moderne mogelijkheden en middelen omdat het ook ging op eenvoudiger basis. Hun uitgangspunt is positiever en dat geeft juist aanleiding tot minder hoerageroep maar ook tot een voor de toekomst beter gerichte besteding van hun liefhebberij. Daarom lijken deze liefhebbers kritischer.

Een weerspiegeling van de aanpassing aan de tijd geven de inhoud van „Onze Vogels” en de wijze waarop de leden van de inhoud kennis nemen.

Dit bondsorgaan is een bindingsorgaan, een mededelingenblad en een informatiebron, in welke hoedanigheden het zich niet onderscheidt van een clubblad van een damesclub of een vrouwenvereniging.

Daarnaast bevat het de specifiek op het doel van de vereniging gerichte wetenschappelijke en deskundige bijdragen. Deze oefenen aantrekkingskracht uit op de lezers wier interesse uitgaat naar de vogels en die vogelliefhebber willen zijn. „Onze Vogels” draagt het stempel van een „vakblad”, dat meer wil brengen dan oppervlakkige kennis of zakelijke informatie, namelijk blijvende kennis omtrent onze liefhebberij en haar onderdelen. In dit streven is het bondsorgaan niet alleen een middel om aanpassing aan de tijd bij te brengen, het is bovendien de gelegenheid om dat daadwerkelijk te doen.

Hoe hebben wij onszelf aangepast aan de situatie van 1968?

Dat kan in belangrijke mate worden bepaald door onze reactie op de inhoud van ons bondsblad. De mogelijkheden kunnen variëren van spellen van de inhoud tot het bekijken van de plaatjes, om het niet inzien maar buiten beschouwing te laten.

De mate waarin kennisneming van de inhoud geschiedt zal dikwijls een aftekening zijn van de instelling van de lezer op zijn liefhebberij.

Niemand is op enige wijze verplicht lectuur door te nemen om alleen daardoor als een goed of minder goed liefhebber te worden aangemerkt. Als het gaat om aanpassing op het gebied van de voor onze liefhebberij ontstane nieuwe voorwaarden kan het een en ander niet missen.

Voldoen wij voor onszelf op voldoende wijze aan de noodzaak tot aanpassing?

Een ieder zal daarop voor zichzelf antwoord moeten geven.

Een aanwijzing voor het karakter en de intensiteit onzer persoonlijke liefhebberij wordt wel ontleend aan onze bereidheid om bij te blijven. Als onze belangstelling hiervoor zakt is het einde van de persoonlijke liefhebberij aanstaande. Dan wordt de toestand bereikt waarin iemand verkeert als hij een schriftelijke cursus volgt en geen werk meer inzendt.

Aanpassing moet ons niet alleen worden voorgoedhouden, het initiatief daartoe behoort primair bij ons te zijn, in onze eigen omstandigheden en voor de eigen vorm waarin wij aan de liefhebberij deelnemen.

In de loop van een twintigtal jaren heeft onze liefhebberij een ander aanzien gekregen door uitbreiding van de omvang, door nieuwe transportmogelijkheden bij invoer van vogels, door wetenschappelijke aanpak van voeding, ontsmetting en ziektebestrijding, door diverse onderzoeken, door fabricage van nieuwe technische hulpmiddelen en door de toegenomen behoefte aan recreatie.

Ussel

De

Is de liefhebberij daarmee verrijkt? Het is nog maar de vraag!

Wanneer voorbeelden worden genoemd als uit de hand gelopen kweek van niet aan minimale eisen voldoende zebrevinken, kanaries, parkieten en al die soorten, die bij de vleet gekweekt konden worden met de middelen en mogelijkheden van deze tijd, blijkt, dat een betere aanpassing aan die betere mogelijkheden nodig was geweest.

Hoe gemakkelijk alles ook lijkt en hoeveel betere mogelijkheden ons ook ter beschikking worden gesteld, het is niet allemaal zo eenvoudig en daarin ligt de waarde van onze liefhebberij.

Wij verschaffen ons vele vogelsoorten; maar zolang een vogel een vogel blijft, is het geen kunstvoorwerp dat wij een plaatsje kunnen geven waar het ons goed dunkt.

Van een liefhebberij is alleen sprake, als wij worden aangezet tot een gerichte inspanning voor een bepaald doel en dat is in ons geval meer dan alleen maar vogels in een hok opsluiten, want dan kunnen we beter legkippen houden.

Deze inspanning moet niet alleen gericht zijn, maar bovendien aangepast zijn en blijven.

Laten we proberen het goede dat we hebben verkregen te behouden en het betere dat is te bereiken door aanpassing aan de tijd en de gevolgen daarvan te verkrijgen.

Dan zal voor ons allen blijken of we het vermogen hebben de vruchten van die aanpassing te plukken, zulks in het belang van onze vogels.

DOOR DE LENS BESPIED

J. A. Verwey

Naar de aard van het diertje houdt een watersnip zich graag gedekt. Als jachttrofee blijft de vogel een begeerd boutje. Wanneer derhalve zo'n schuwe vogel zich zo maar blootgeeft aan een koesterende aai van de nazomerse zon; waarbij een waterkijper om een hoekje gluurt om te zien wat die juffer met het lange gezicht uitvoert, dan is zo'n gebeurtenis best een „schof", waard.

40

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

H.H. Secretarissen

In verband met het vroeg verschijnen van het februari-nummer (20-1-1969) verzoeken wij U de mutatielijsten beslist vóór 5-1-1969 aan het Bondsbureau te zenden aangezien wij er anders niet voor kunnen zorgen dat Uw leden dit blad op tijd in huis zullen hebben.

EXAMEN voor keurmeester Harzer kanaries en Waterslagers

Op donderdag 23 januari 1969 zal in de Diergaard te Rotterdam een examen worden gehouden, zowel voor de Harzer als voor de Waterslager zangkanaries.

Opgave voor deelneming hieraan voor 31 december te richten aan de heer M. van Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag. Waarna oproeping volgt.

PRETTIGE KERSTDAGEN

en een

VOORSPOEDIG 1969

toegewenst aan alle leden, districtscmissarissen, keurmeesters, adverteerders, en verder allen die er aan meewerkten dat het jaar 1968 weer een goed jaar voor onze organisatie kon worden.

Mede namens mijn medebestuurders,

A. van Liempd (voorzitter)

Advertentiekopij (dus ook vraag en aanbodkopij) voor het februari-nummer van onze vogels moet uiterlijk **20 december 1968 binnen zijn**, daar i.v.m. de Tentoonstelling, het februari-nummer reeds 20 januari zal verschijnen.

Ussel

De

Advertentiekopij (dus ook vraag en aanbodkopij) voor het februari-nummer van onze vogels moet uiterlijk **20 december 1968 binnen zijn**, daar i.v.m. de Tentoonstelling, het februari-nummer reeds 20 januari zal verschijnen.

BELANGRIJKE MEDEDELING

Hierbij delen wij mede dat op de buitengewone A.V. van 7 dec. '68 werd besloten de maandcontributie met ingang van 1 jan. '69 vast te stellen op 60 cent voor leden en 30 cent voor jeugdleden. De afd. penningmeesters gelieve hiervan goede nota te nemen. De contributie voor de verspreide leden is met ingang van die datum f 12.50 p. jaar.
Het Bondsbestuur

Het adres voor kweekvogels . . .

Spitsstaartamadinas, Binsen, Gordelgraavinken, Bichenow, enz. enz. Goulds, Zilverkwartels, Zilverduifjes, Dwergkwartels, Australische Parkieten, Prachtrosella, Stanley, Roodrug, Gele Roodrug, Bourks, Turquoise, Pennant, Blaskop, Barraband, enz. Verder alle soorten Zebra-vinken, Kwartels, Engelse Postuurkanaries, Yorkshire, Norwich, Gloster, Border, Lizard, enz.

Tevens deze soorten gevraagd of ruil.

A. P. v. GILS
Oranjeplein 21, GOIRLE bij Tilburg
Tel. (04247) 15 79
woensdags gesloten

KONDISIE VOOR TENTOONSTELLINGEN DOOR

Slechts 3 druppels VINKA in het drinkwater of over het voer geven de vogels een snelle volledige rui (ook dons), een glanzend zijdeschtig gevederte, zachtrose vlees, betere zang en meer slagen.

Gratis dokumentatie met vele tevredenheidsbetuigingen.

GECO, Ottostraat, Venlo, tel. 2 02 13

KRIJGEN UW VOGELS WEL ALLES WAT ZIJ NODIG HEBBEN ?

Bealst niet!

Ook al gaat u nog zo zorgvuldig te werk bij het samenstellen van het voedsel van uw vogels, dan nog zullen bepaalde onmisbare vitaminen en mineralen in het dagelijks dieet onvoldoende aanwezig zijn of zelfs geheel ontbreken.

De dierenartsen van Squibb hebben uiterst zorgvuldig voor u uitgekiend wat uw vogels — die niet in de vrije natuur leven — bealst nodig hebben om kerngezond te blijven en dus langer te leven.

VIONATE

Compleet bevat deze 21 vitaminen en mineralen.

Vionate — product van E. R. Squibb and Sons — U.S.A.
Wereldvermaard voor hoogwaardige vitaminen preparaten.

Verkoop: Fa. J. Rustwat, Excercitiestr. 6, Rotterdam.

Import: „Olvit“, postbus 46, Aerdenhout.

404 **INSECTICIDE** **doodt insecten**
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

JSSSEL

De

Wilt U Uw hobby
met succes
bekroond zien

Vraag dan een
„WITTE MOLEN”
PRODUKT

- ★ Wimofok Top 55
- ★ Wimokracht
- ★ W.M. Universeel
- ★ Moulin Mouette gemengd vogelgrit
- ★ W.M. zaadmengsels van topkwaliteit
- ★ Dohyfral W.M. extra voor siervogels

DE WITTE MOLEN N.V.
MEEUWEN (N.B.R.) - TELEFOON 04165-210-245

SPECIALE AANBIEDING VOGELZADEN

Af Pand Tilburg; onder Remb. incl. emb.

Trosgierst: kist plm. 22½ kg voor f 40,—
Witte pitten: extra 50 kg voor f 62,50
Gem. Kanariezaad: zwart-wit of met raap-
zaad, 50 kg voor f 45,—
Gem. Tropische: 50 kg voor f 32,—

Gem. Parkietenzaad: 50 kg voor f 30,—

Bovenvermelde prijzen zijn geldig tot 31
januari 1969. Prijsnoteringen van andere
vogelzaden in januari 1969 met het oog op
de B.T.W.

VOGEL- EN ZAADHANDEL L. DENISSEN

Goirkestraat 168, Tilburg Tel. 04250 - 2 18 63

over de gehele wereld

Papegaaien Krachtvoer

ook zeer geschikt voor grote parkieten

500 gram incl. BTW **1.85**
250 gram incl. BTW **1.00**

Grote verpakkingen
speciale prijzen

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK

Koninginnestraat 106, Rijswijk (Z.-H.) Telefoon 070-863402. Postrekening: 179608

VADER ONBEKEND

Helaas horen we dit dikwijls waar het jonge vogels betreft. Weinig liefhebbers noteren de broedgegevens. Vandaar dat de ouders van de jonge vogels onbekend blijven. Hoe kan men dan serieus kweken? Noteer daarom Uw kweekgegevens in het kweekboek genaamd:

MODERN BROEDREGISTER, samengesteld door S. J. Houtenbos. Behalve de meest voor de hand liggende gegevens bevat het ruimte voor notities over kleurkwaliteit, type en formaat van de vogel. Afstammingsstaten. Tabel voor individuele successen. Tentoonstellingsregisters enz. Kanarie- of parkietenkweker, kortom iedere vogelkweker kan van dit praktische 60 bladzijden tellende broedregister veel plezier hebben. Na korte tijd reeds vormt het voor de eigenaar een rijke documentatie.

Uitgevoerd op groot formaat 22 x 34 cm.

Prijs f 2,95

ERFELIJKHEIDSSCHIJF

Zojuist verscheen een nieuwe druk van de erfelijkheidsschijf „Het ei van Columbus“ samengesteld door S. J. Houtenbos. De wetten van Mendel op een draaischijf. Niet alleen voor hen die onbekend zijn met de erfelijkheidswetten, maar ook duzenden geroutineerde kwekers schaften zich deze schijf reeds aan om hun berekeningen op gemakkelijke en snelle wijze te controleren. U kunt precies nagaan welke paring in Uw geval de meeste kansen biedt bij het inkweken (of wegkweken) van bepaalde eigenschappen, zoals kleur, kuif, vorm enz. De schijf kan op 16 verschillende standen worden gedraaid. Lees eerst de gebruiksaanwijzing, welke wordt bijgeleverd, aandachtig door, voer de voorbeelden met de schijf uit. Neem er een kwartiertje voor en U zult „Het ei van Columbus“ niet meer willen missen. De schijf is geheel geplastificeerd.

Prijs f 2,75

GROTE KLEURKANARIEPLAAT. Van deze fotoplaat met 32 verschillende kleurslagen verscheen thans een nieuwe druk. Beschrijvende tekst onder iedere foto.

Formaat 46 x 63 cm.

Prijs f 1,90

GROTE PARKIETENPLAAT. Deze plaat biedt U 48 kleurfoto's (48 verschillende kleurslagen) van grasparkieten. Met beschrijvende tekst in de Nederlandse taal onder iedere foto.

Prijs f 2,50

HET PARKIETENKWEKBOEKJE, door S. J. Houtenbos. Deze raadsman beantwoordt alle vragen op het gebied van de Kleurparkietenkweek. Elke parkietenliefhebber vraagt zich telkens af: „Wat zal ik uit deze paring krijgen?“ Dit boekje geeft hier onmiddellijk antwoord op, zonder moeilijke berekeningen, maar direct en concreet. Met dit boek in Uw bezit kunt U experimenteren en paringen bewerkstelligen waaraan U voorheen niet gedacht zoudt hebben.

Tweede druk, gekleurde omslag.

Prijs f 2,50

EXOTISCHE VOGELS IN KLEUREN, door Chr. Walraven. Met 90 uitgezochte kleurenfoto's van de hand van Horst Müller. De keuze van de kleurenfoto's is zodanig dat praktisch van alle vogelsoorten welke door de liefhebbers worden gehouden een representant is opgenomen, o.a. Agapornissen, papegaaien, parkieten, zaad- en insektenetende vogels. De tekst is hierbij aangepast en beperkt zich niet tot de afgebeelde vogel, maar geeft een ruim beeld van de verzorging, voeding, huisvesting en kweekmogelijkheden van de groep waartoe de vogel behoort.

Prijs thans nog f 7,90

PRENTBRIEFKAARTEN TROPISCHE VOGELS

Er zijn 2 series elk van 15 kaarten naar kleurendia's van Horst Müller. De kaarten zijn gedrukt op prima kwaliteit karton.

Serie A bevat 15 kaarten van papegaaiensoorten en parkieten.

Prijs per serie f 3,75

Serie B bevat 15 kaarten van tropische vogels.

Prijs per serie f 3,75

Bovenstaande boeken en platen zijn verkrijgbaar bij Uw vogelhandelaar; wanneer niet voorradig stelt U zich dan in verbinding met:

Fa. DE REGENBOOG, Transvaalkade 14,
Amsterdam-Oost. Tel. 020 - 5 49 43,
Postrekening 274793.

Ussel

De

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Muskaatvinken	4,50 ppr
Gordelgraavinken	30,— ppr
Diamantvinken	45,— ppr
Bandvinken	4,50 ppr
Staalvinken	6,— ppr
Rode kroonvink	20,— pst
Gouldamadines	75,— ppr
Tijgervinken	5,— ppr
Witkopnonnen	6,— ppr
Driekleurnonnen	6,— ppr
Zwartkopnonnen	6,— ppr
Abb. Geelbuikastrilde	12,50 ppr
Ceresastrilde	30,— ppr
Rode Druppelastrilde	65,— ppr
Binzenastrilde	30,— ppr
Spitslaertamadines	30,— ppr
Kanarie mannen	12,50 pst
Diamantduifjes	18,— ppr
Zebra-duifjes	20,— ppr
Rotsduifjes	20,— ppr
St. Helanafazantjes	15,— ppr
Angola Blauwfazantjes	15,— ppr
Blauwkopfazantjes	22,50 ppr
Napoliens	3,50 ppr
Zilverbekjes	3,50 ppr
Edelzangers	8,— ppr
Mozambiquesijsjes	8,— ppr
Japane Meeuwjes	5,— ppr
Rijstvogels	6,— ppr
Witte Rijstvogels	30,— ppr
Brillevogeltjes	20,— ppr
Dominhaan wide's	12,50 ppr
Paradijs wide's	15,— ppr
Oranjewevers	8,— ppr
Citroenwevers	8,— ppr
Dottergele wevers	8,— ppr
Groenekardinaal	32,50 pst
Roodkuifkardinaal	17,50 pst
Dwergkwartels	10,— ppr
Zilverkwartels	35,— ppr
Kuifkwartels	35,— ppr
Middel Beo	60,— pst
Pruimkopparkiet	37,50 ppr
Tamme papegaai	135,— pst
Halfbandparkiet	18,— ppr
Grasparkieten	6,— ppr
Lutino	9,— ppr
Albino	9,— ppr
Deens bonte	9,— ppr
Valkparkieten	25,— ppr
Muisparkieten	30,— ppr
Roodrug parkieten	60,— ppr
Bourks parkieten	60,— ppr
Bruinoor parkieten	60,— ppr
Pr. Rosella's	175,— ppr
Turquoise's	90,— ppr
Agapornis Fischeri	45,— ppr
Agapornis Personata	47,50 ppr
Agapornis Taranta	32,50 ppr
Agapornis Cans	100,— ppr
Groene druppel astrilde	70,— ppr
Chinese Tijgervink	7,50 pst
Kanaries, Rood-schimmel, Goud, Zilver, enz.	
Jap. Nachtegale, man	13,50 pst
Jap. Nachtegale, pop	7,50 pst
Schama lijstster	50,— pst
Rode kardinalen	22,— pst
Zebra-vinken grijs	5,— ppr
Zebra-vinken Isabel	6,— ppr
Zebra-vinken wit	8,— ppr
Zebra-vinken masker	10,— ppr
Zebra-vinken zilvervleugel	10,— ppr
Nandaya parkieten	50,— ppr
Diamantduifjes, 1 zilver en 1 split	60,— ppr
's Maandags gesloten. 's Zondags van 9-2 u. geopend.	
Verzendingen onder rembours.	

GROTESTRAAT 69
TEL. (06470) 2623

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijkstr.weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

GOEDE ELEKTR. VERWARMING: „ELSTEIN“

Infrarood donkerstralers van 60 tot 1000 Watt en 1 jaar garantie. Verwarmde drinkbakken en zitstokken. Lichtschakelklokken, thermostaten en broedmachine onderdelen, enz.

Vraagt foto-prijscourant

Handelsonderneming J. v. WERKHOVEN
Hildebrandstraat 38, Den Haag. Tel. 070 - 90 75 68

VOGELVERENIGING „ZANG EN KWEELUST“

Afd. Hoogezand-Sappemeer

houdt op 25, 26, 27 en 28 december een Districts T.T. in Café Berg, Burg. v. Rooijenstraat 101 te Hoogezand. Zaal open 25-26 december van 10-20 uur
27 december van 7-20 uur
28 december van 10-17 uur

Inschrijfformulieren verkrijgbaar bij:
M. M. MARTENS, ERASMUSWEG 99, HOOGEZAND,
uiterlijk tot 6 december 1968.

VOGELTENTONSTELLING

Hoogezand, op 16-17-18 januari '69 in zaal Ruyna,
openingsdagen vrijdag 10-23 uur, zaterdag 10-21 uur.

TE KOOP: Gouldamadines, P. G. Gerlings,
Berkenlaan 1, Heerde. Tel. (05782) 18 37.

AVIMEX

Engelse Kanaries, directe import uit Engeland, o.a. Yorkshires, Glosters, Norwich, Borders, Lizards, Frisé, enz. Engelse Vogelboeken over alle Engelse kanarie-rassen en Engelse Parkieten, onmisbaar voor alle liefhebbers van deze rassen, met vele foto's, Engelse standaard, enz. Kleurkanaries in vele kleuren, mannen en poppen, Zangkanaries o.a. Harzers, Seiferts, Waterslagers, enz. Wilde Argentijnse kanaries, prima om te kruisen. Putterkanaries, Kaapse kanaries, enz. Keuze uit honderden stuks! Papegaaien, Lories, Kaketoets, Aapjes, Parkieten, Dwergpapegaaien, Tangara's, Kardinalen, Troupialen, Zilver- en witte kwartels, Kroonvinken, Nonpareils, enz. Speciale en zeldzame soorten vogels, o.a. Bladvogels in drie soorten, Nachtegale in drie soorten, Baardvogels, Damalijsters, Schamaliesters, Dayalijsters, Yuhinas, Blauwe rotslijsters, Pitta's, Bulbuls, Timalies, en uit Azië, prachtige Vliegenvangers, Mezen, Spechten, Roodstaartjes, Boomklevers, enz. Aziatische Roofvogels, o.a. Haviken, Valken, Uilen, enz. Verder grote sortering in Koolen, Volières, Zaden, Voeders en Vogelboeken. Bestel tijdig voor de a.a. feestdagen! Verzending door het gehele land.

AVIMEX, Import-Export, Violettenstraat 8, (bij de Westerstr.), Amsterdam. Tel. (020) 23 93 87. Geopend elke dag van 9-6 uur, Zondags gesloten. Wij nemen ook vogels in ruil.

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan:
(verzending niet franco, verpakking / 1,50,
minimum orders / 15,-, levende aankomst
gegarandeerd).

Jap. Nachtegalen, mannen.
12.50 p st. bij 5 stuks 11,- p st

Jap. Nachtegalen, poppen
4.50 p st. bij 5 stuks 3.50 p st

Jonge man Kanarie / 11,- p st. bij 5 st. / 10,- p st

Jonge pop Kanarie / 5.50 p st. bij 10 st. 5,- p st

Intensief rode kanaries, mannen en poppen 25,- p st

Zalmrode kanaries, mannen 22.50 p st

Zalmrode kanaries, poppen 20,- p st

Isabel rode kanaries, mannen 22.50 p st

Isabel rode kanaries, poppen 20,- p st

Agaat rode kanaries, mannen 22.50 p st

Agaat rode kanaries, poppen 20,- p st

Bruinrode kanaries, mannen 22.50 p st

Bruinrode kanaries, poppen 20,- p st

Bronzrode kanaries, mannen 22.50 p st

Bronzrode kanaries, poppen 20,- p st

Extra dieprode kanaries, mannen en poppen 30,- p st

Ivoorkanaries, mannen en poppen 30,- p st

Pastelkanaries, mannen en poppen 30,- p st

Witte Kanaries, mannen 18.50 p st

Witte Kanaries, poppen 12.50 p st

Bastaardputters, goede zangers 20,- p st

Roodkopgouldamadines 75,- p p

Lauchgrine Papagei-amadine 17.50 p p. bij 10 paar 12.50 p p

Geelchouderwida's 20,- p st

Paradijswida's 14,- p p

Dominicanenwida's 12,- p p

Oranjewevers, op kleur 8,- p p

Dottergelewevers 8,- p p

Napoleonwevers 8,- p p

Roodbekwevers 6,- p p

Grote Textorwevers 12,- p p

Blauwe Bisschoppen 35,- p st

Oranjekaakjes 6.50 p p, bij 10 paar 6,- p p

Bronzemannesjes 10,- p p

Staalvinken 6,- p p, bij 10 paar 5.50 p p

Grote Gele Mexicaanse Kernbijters 25,- p st

Mex. Zwartkopkernbijters 25,- p st

Halsband Ammervinken 17.50 p st

Groene ruggervinken 25,- p p

Grijze Rijstvogels 6.50 p p, bij 10 paar 5.50 p p

Kala Bulbuls 15,- p st

Purper Glanspreeuwen 18,- p st

Zuidamerikaanse Glanspreeuwen 15,- p st

Geelnavel Perduifjes 30,- p p

Carolinaduiven 70,- p p

Afrikaanse Staalvlekdiefjes 30,- p p

Geelopperduifjes 35,- p p

Senegalduiven 30,- p p

Japanse Meeuwtjes 8,- p p, bij 10 paar 6,- p p

Zebravinken, wit 10,- p p, bij 5 jaar 8,- p p

Zebravinken, grijs 7,- p p, bij 10 paar 6,- p p

Zebravinken, bruin 8,- p p, bij 10 paar 7,- p p

Zebravinken, masker 13,- p p

Zebravinken, zilvervleugel 14,- p p

Halsbandparkieten 20,- p p, bij 5 paar 18,- p p

St. Thomasparkieten 40,- p p

Rose Borstbaardparkieten 65,- p p

Agapornis Roseicollis 35,- p p

Agapornis persimata 50,- p p

Agapornis fischeri 50,- p p

Geenparkieten 6.50 p p

Deense bonte Lutino- en Albino parkieten 12,- p p

Violetparkieten 18,- p p

Geelmantelloeries 300,- p p

Rode Lorries prijs op aanv.

Vrouwlorries prijs op aanv.

Purpernecklorries prijs op aanv.

Foesterlorries 125,- p p

Prunekopparkieten 35,- p p. bij 5 paar 30,- p p

Derbyan Parkieten 350,- p p

Roodrugparkieten uit bustenvoliere 70,- p p

Boortsparkieten 70,- p p

Turquoiselet prijs op aanv.

Valkparkieten 40,- p p

Vuurvleugelparkieten 60,- p p

Geelvleugelparkieten 27.50 p p

Sperlingdwergpapegaaietjes 35,- p p

Roodkopparkieten 80,- p p

Nandaya Parkieten 65,- p p

Pracht Rosella's prijs op aanv.

Witroestencadwergpapegaaietjes prijs op aanvraag

Geelnavel Kitta's 85,- p st

Witkuifgaaien 40,- p st

Mexicaanse Langstaart Gaaien 200,- p st

Witwang Touraco's 200,- p st

Roodkuif Touraco's 250,- p st

Livingstone Touraco's prijs op aanv.

Zwavelborsttoekans, prachtvogels 450,- p p

Plaanavel bergtoekans 400,- p p

Dwetyara's 140,- p p

Dubbele Geelkop Amazonen, Mexico 150,- p st

Geelvoorhoofd Amazonen 135,- p st

Grijze Roodstaart Papegaaien, tam, 150,- p st

met garantie op spreken bij 3 stuks 140 p st

Grijze Roodstaart Papegaaien, handtam, 180,- p st

met garantie op spreken

Edelpapegaaien prijs op aanv.

Kleine Geelkuif Kakatoes 125,- p st

Molokken Kakatoes prijs op aanv.

Groenvleugel Ara's 225,- p st

Geelblauwe Ara's 125,- p st

Rode Geelvleugel Ara's 250,- p st

Grote Java Beo's, sprekend 250,- p st

Middelbeo's 70,- p st

Kleine Geelkop Beo's 35,- p st

Oevermayna's 15,- p st

Geelkop Truipialen 18,- p st

Meerblauwe Palmtangara's 40,- p st

Violetpalmtangara's 40,- p st

Zwarte Geelrugpalmtangara's, zeer mooi 55,- p st

Chinese Dwerghwartels 12,- p p

bij 5 paar 10,- p p

Chinese Dwerghwartels, heenen 9,- p st

Zilver Chinese Dwerghwartels 30,- p p

bij 5 paar 25,- p p

Rode Boskwartels 20,- p p, bij 5 paar 18,- p p

Zwarte Francolines 75,- p p

Witte Chinese Regenkwartels 60,- p p

Diamantduiven 30,- p p, bij 5 paar 18,- p p

Australische Kuifduiven 75,- p p

Fairy Bluebirds prijs op aanv.

Spitsstaart Amadinen 35,- p p, bij 5 paar 30,- p p

Gordelgrasvinken 40,- p p

VERDER AAN TE BIEDEN :

Mooie kleine Capucijn Aapjes 150,- p st

Mooie kleine Eekhoorn Aapjes 95,- p st

Kleine groene Meerkatten 130,- p st

Rhesus Apen 175,- p st

PINSE Marmoset aapjes 70,- p st

Spin- of slingerapen prijs op aanv.

Blauwe Pauwen - Witte Pauwen - Edwardfazant,

haan - Gele Goudfazanten - Goudfazanten - Lady

Amherst Fazanten - Zilverfazanten - Elliotfazanten

- Glansfazanten.

Kroonkranen - Jufferkranen - Saruskranen.

Smeient eenden - Pijlstaart eenden - Winstertalingen

- Casarca eenden - Grote Purperzallan - Witte

Zwanen - Zwarte Zwanen - Nijlganzen en Pool-

of Sneeuwganzen.

SPECIALE AANBIEDING: Verchroomde papegaaienkooi met grijze Roodstaart-papegaai, garantie op spreken, totaal f 190,-

WIJ KOPEN OP: FRETEN, ALLE HOEVEELHEDEN!

Ussel

De